

Marți, 20 octombrie 2020

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

P9_TA(2020)0272

Actul legislativ privind serviciile digitale: îmbunătățirea funcționării pieței unice

Rezoluția Parlamentului European din 20 octombrie 2020 conținând recomandări adresate Comisiei referitoare la Actul legislativ privind serviciile digitale: îmbunătățirea funcționării pieței unice (2020/2018(INL))

(2021/C 404/01)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”) ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind promovarea echității și a transparenței pentru întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori care modifică Directiva 84/450/CEE a Consiliului, Directivele 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) ⁽⁵⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

⁽²⁾ JO L 186, 11.7.2019, p. 57.

⁽³⁾ JO L 136, 22.5.2019, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 136, 22.5.2019, p. 28.

⁽⁵⁾ JO L 149, 11.6.2005, p. 22.

⁽⁶⁾ JO L 169, 25.6.2019, p. 1.

Marți, 20 octombrie 2020

- având în vedere Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 21 septembrie 2010 referitoare la realizarea pieței interne în ceea ce privește comerțul electronic ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 2017 referitoare la platformele online și piața unică digitală ⁽⁹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 11 ianuarie 2012 intitulată „Un cadru coerent pentru creșterea încrederii în piața unică digitală a comerțului electronic și a serviciilor online” (COM(2011)0942),
- având în vedere Recomandarea Comisiei (UE) 2018/334 din 1 martie 2018 privind măsuri de combatere eficace a conținutului ilegal online ⁽¹⁰⁾ și Comunicarea Comisiei din 28 septembrie 2017 intitulată „Combaterea conținutului ilegal online: către o responsabilitate sporită a platformelor online” (COM(2017)0555),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 aprilie 2018 către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Combaterea dezinformării online: o abordare europeană” (COM(2018)0236), care se referă la informațiile false sau înșelătoare create, prezentate și răspândite pentru a obține un câștig economic sau pentru a induce publicul în eroare în mod deliberat, putând prejudicia interesul public,
- având în vedere Memorandumul de înțelegere privind vânzarea pe internet a mărfurilor contrafăcute din 21 iunie 2016 și revizuirea acestuia prin Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European din 29 noiembrie 2017, intitulată „Un sistem echilibrat de asigurare a respectării drepturilor de proprietate intelectuală care să abordeze provocările societale actuale” (COM(2017)0707),
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor (ECON-VI/048) din 5 decembrie 2019, intitulat „Un cadru european de răspunsuri normative la economia colaborativă”,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE ⁽¹²⁾,
- având în vedere Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) ⁽¹³⁾,
- având în vedere Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date ⁽¹⁴⁾, Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională ⁽¹⁵⁾, și Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) ⁽¹⁶⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 martie 2020, intitulată „O strategie pentru IMM-uri pentru o Europă sustenabilă și digitală” (COM(2020)0103),

⁽⁷⁾ JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

⁽⁸⁾ JO C 50 E, 21.2.2012, p. 1.

⁽⁹⁾ JO C 331, 18.9.2018, p. 135.

⁽¹⁰⁾ JO L 63, 6.3.2018, p. 50.

⁽¹¹⁾ JO L 119, 4.5.2016, p. 1.

⁽¹²⁾ JO L 130, 17.5.2019, p. 92.

⁽¹³⁾ JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

⁽¹⁴⁾ JO L 77, 27.3.1996, p. 20.

⁽¹⁵⁾ JO L 167, 22.6.2001, p. 10.

⁽¹⁶⁾ JO L 95, 15.4.2010, p. 1.

Mărti, 20 octombrie 2020

- având în vedere Cartea albă intitulată „Inteligența artificială – O abordare europeană axată pe excelență și încredere” din 19 februarie 2020 (COM(2020)0065),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 februarie 2020 intitulată „Conturarea viitorului digital al Europei” (COM(2020)0067),
 - având în vedere angajamentele asumate de Comisie în documentul său intitulat „Orientări politice pentru viitoarea Comisie Europeană 2019-2024”,
 - având în vedere studiul Serviciului de Cercetare al Parlamentului European intitulat „Diagrama costului non-Europei 2019-2024”, care arată că câștigul potențial al finalizării pieței unice digitale a serviciilor ar putea fi de până la 100 miliarde EUR,
 - având în vedere studiul realizat de Departamentul tematic pentru politici economice, științifice și privind calitatea vieții din cadrul Parlamentului European intitulat „Directiva privind comerțul electronic ca piatră de temelie a pieței interne”, care subliniază patru priorități pentru îmbunătățirea Directivei privind comerțul electronic,
 - având în vedere studiile realizate de Departamentul tematic pentru politici economice, științifice și privind calitatea vieții pentru atelierul pe tema „Norme privind comerțul electronic adaptate erei digitale”, organizat de Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor (IMCO),
 - având în vedere studiul de evaluare a valorii adăugate europene realizat de Serviciul de Cercetare al Parlamentului European, intitulat „Digital Services Act: European added value assessment” („Actul legislativ privind serviciile digitale: evaluarea valorii adăugate europene”) ⁽¹⁷⁾,
 - având în vedere vademecumul Directivei 98/48/CE, care introduce un mecanism pentru transparența normelor privind serviciile societății informaționale,
 - având în vedere articolele 47 și 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizele Comisiei pentru transport și turism, Comisiei pentru cultură și educație, Comisiei pentru afaceri juridice și Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A9-0181/2020),
- A. întrucât comerțul electronic influențează viața de zi cu zi a oamenilor, întreprinderilor și consumatorilor din Uniune și întrucât, atunci când este practicat în condiții echitabile și reglementate de concurență, poate contribui în mod pozitiv la valorificarea potențialului pieței unice digitale, mări încrederea consumatorilor și oferi operatorilor nou-veniți, inclusiv microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii, noi oportunități de piață pentru creșterea economică durabilă și crearea de locuri de muncă;
- B. întrucât Directiva 2000/31/CE („Directiva privind comerțul electronic”) este unul dintre cele mai reușite acte legislative ale Uniunii și a conturat piața unică digitală așa cum o cunoaștem astăzi; întrucât Directiva privind comerțul electronic a fost adoptată în urmă cu 20 de ani, pachetul referitor la Actul legislativ privind serviciile digitale („ALSD”) ar trebui să țină cont de transformarea rapidă și de expansiunea comerțului electronic în toate formele sale, cu multitudinea sa de servicii, produse, furnizori și diferite legislații sectoriale; întrucât, de la adoptarea Directivei privind comerțul electronic, Curtea de Justiție a Uniunii Europene („Curtea”) a pronunțat o serie de hotărâri în legătură cu aceasta;
- C. întrucât, în prezent, statele membre au o abordare fragmentată pentru combaterea conținutului ilegal online; întrucât, drept consecință, furnizorii de servicii în cauză se pot regăsi în situația de a fi obligați să respecte o întreagă gamă de cerințe juridice, care pot fi divergente din punctul de vedere al conținutului și al sferei de aplicare; întrucât se pare că nu se asigură punerea în aplicare și că există o lipsă de cooperare între statele membre, precum și provocări în ceea ce privește cadrul juridic în vigoare;
- D. întrucât serviciile digitale trebuie să respecte pe deplin normele privind drepturile fundamentale, în special viața privată, protecția datelor cu caracter personal, nediscriminarea, libertatea de exprimare și de informare, precum și pluralismul mass-mediei și diversitatea culturală și drepturile copilului, consacrate în tratate și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta”);

⁽¹⁷⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/654180/EPRS_STU\(2020\)654180_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/654180/EPRS_STU(2020)654180_EN.pdf)

Marți, 20 octombrie 2020

- E. întrucât, în comunicarea sa intitulată „Conturarea viitorului digital al Europei”, Comisia s-a angajat să adopte, ca parte a ALSD, norme noi și revizuite pentru platformele online și furnizorii de servicii de informare online, să consolideze supravegherea politicilor privind conținutul ale platformelor în Uniune și să analizeze normele *ex ante*;
- F. întrucât pandemia de COVID-19 a adus noi provocări sociale și economice care afectează profund cetățenii și economia; întrucât, în același timp, pandemia de COVID-19 demonstrează reziliența sectorului comerțului electronic și potențialul său de forță motrice pentru relansarea economiei europene; întrucât pandemia a scos în evidență, de asemenea, deficiențele cadrului de reglementare actual, în special în ceea ce privește acquis-ul în domeniul protecției consumatorilor; întrucât acest lucru impune luarea de măsuri la nivelul Uniunii pentru a avea o abordare mai coerentă și mai coordonată cu scopul de a aborda dificultățile identificate și de a evita ca acestea să apară din nou în viitor;
- G. întrucât pandemia de COVID-19 a demonstrat și cât de vulnerabili sunt consumatorii UE la practicile comerciale înșelătoare ale comercianților necinstiți care vând online produse ilegale, care nu respectă normele Uniunii în materie de siguranță, și la alte condiții inechitabile; întrucât pandemia de COVID-19 a arătat, în special, că platformele și serviciile de intermediere online trebuie să-și îmbunătățească eforturile de depistare și eliminare rapidă a afirmațiilor false și de combatere a practicilor înșelătoare ale comercianților necinstiți, în special ale celor care vând echipamente medicale contrafăcute sau produse periculoase online, într-un mod consecvent și coordonat; întrucât Comisia a salutat reacția platformelor după trimiterea către acestea a scrisorilor din 23 martie 2020; întrucât este nevoie de măsuri la nivelul Uniunii pentru o abordare mai coerentă și coordonată de combatere a acestor practici înșelătoare și de protecție a consumatorilor;
- H. întrucât ALSD ar trebui să asigure o protecție cuprinzătoare a drepturilor consumatorilor și utilizatorilor din Uniune și, prin urmare, domeniul său de aplicare teritorial ar trebui să acopere activitățile furnizorilor de servicii ale societății informaționale stabiliți în țări terțe în cazul în care serviciile acestora, care intră sub incidența ALSD, se adresează consumatorilor sau utilizatorilor din Uniune;
- I. întrucât ALSD ar trebui să clarifice natura serviciilor digitale care intră în domeniul său de aplicare, menținând în același timp caracterul orizontal al Directivei privind comerțul electronic, care să se aplice nu numai platformelor online, ci tuturor furnizorilor de servicii ale societății informaționale, astfel cum sunt definiți în dreptul Uniunii;
- J. întrucât ALSD nu ar trebui să aducă atingere Regulamentului (UE) 2016/679 („RGPD”), care stabilește un cadru juridic pentru protecția datelor personale, Directivei (UE) 2019/790 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală, Directivei 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale și Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice;
- K. întrucât ALSD nu ar trebui să aducă atingere Directivei 2005/29/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2019/2161, nici Directivelor (UE) 2019/770 și (UE) 2019/771 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale, respectiv privind contractele de vânzare de bunuri, nici Regulamentului (UE) 2019/1150 privind promovarea echității și a transparenței pentru întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online;
- L. întrucât ALSD nu ar trebui să aducă atingere cadrului stabilit de Directiva 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne;
- M. întrucât anumite tipuri de conținut ilegal, care constituie un motiv major de îngrijorare, au fost deja definite în dreptul intern și în dreptul Uniunii, cum ar fi discursurile ilegale de incitare la ură, și nu ar trebui să fie redefinite în cadrul ALSD;
- N. întrucât sporirea transparenței și sprijinirea cetățenilor pentru a dobândi competențe digitale și în domeniu mass-media în ceea ce privește diseminarea conținuturilor dăunătoare, a discursurilor de incitare la ură și a dezinformării, precum și pentru a-și dezvolta gândirea critică, și consolidarea jurnalismului independent și a calității mass-mediei vor contribui la promovarea unui conținut divers și de calitate;

Măști, 20 octombrie 2020

- O. întrucât baza de date WHOIS este o bază de date accesibilă publicului și un instrument util pentru a găsi proprietarul unui nume de domeniu specific pe internet, precum și datele și persoana de contact asociate fiecărui nume de domeniu;
- P. întrucât ALSD ar trebui să urmărească asigurarea securității juridice și a clarității, inclusiv în cadrul pieței de închiriere pe termen scurt și al serviciilor de mobilitate, prin promovarea transparenței și a unor obligații de informare mai clare;
- Q. întrucât acordul Comisiei cu anumite platforme ale sectorului închirierilor pe termen scurt privind schimbul de date la care s-a ajuns în martie 2020 le va permite autorităților locale să înțeleagă mai bine dezvoltarea economiei colaborative și schimbul fiabil și continuu de date, precum și un proces de elaborare a politicilor bazat pe date concrete; întrucât sunt necesare măsuri suplimentare pentru a iniția un cadru mai cuprinzător de schimb de date pentru platformele online de închiriere pe termen scurt;
- R. întrucât pandemia de COVID-19 a avut un impact grav asupra sectorului turismului din Uniune și a demonstrat necesitatea de a continua sprijinirea cooperării în ceea ce privește coridoarele ecologice pentru a asigura buna funcționare a lanțurilor de aprovizionare ale Uniunii și circulația mărfurilor în rețeaua de transport a Uniunii;
- S. întrucât evoluția constantă a dezvoltării și utilizării platformelor de internet pentru o gamă largă de activități, inclusiv activități comerciale, de transport și de turism și de partajare a bunurilor și serviciilor, au modificat modul în care utilizatorii și întreprinderile interacționează cu furnizorii de conținut, comercianții și alte persoane care furnizează bunuri și servicii; întrucât piața unică digitală nu poate reuși fără încrederea utilizatorilor în platforme online care respectă toate reglementările aplicabile și interesele legitime ale utilizatorilor; întrucât orice cadru de reglementare viitor ar trebui să abordeze, de asemenea, modelele de afaceri invazive, inclusiv manipularea comportamentelor și practicile discriminatorii, care au efecte negative majore asupra funcționării pieței unice și a drepturilor fundamentale ale utilizatorilor;
- T. întrucât statele membre ar trebui să facă eforturi pentru a îmbunătăți accesul la justiție și la mecanismele de aplicare a legii și eficiența lor în ceea ce privește stabilirea caracterului ilegal al conținutului online și soluționarea litigiilor privind eliminarea conținutului sau blocarea accesului la acesta;
- U. întrucât cerințele ALSD ar trebui să fie ușor de pus în aplicare de furnizorii de servicii ale societății informaționale; întrucât intermediarii online ar putea cripta sau împiedica în alt mod accesul părților terțe la conținutul lor, inclusiv intermediarii de servicii de găzduire care stochează conținutul;
- V. întrucât o modalitate eficientă de reducere a activităților ilegale permite dezvoltarea unor noi modele de afaceri inovatoare și consolidează piața unică digitală prin eliminarea barierelor nejustificate din calea liberei circulații a conținuturilor digitale; întrucât barierele, care creează piețe naționale fragmentate, contribuie la crearea unei cereri de conținut ilegal;
- W. întrucât serviciile digitale ar trebui să pună la dispoziția consumatorilor mijloace directe și eficiente de comunicare ușor de accesat, de identificat și de accesat, cum ar fi adrese de e-mail, formulare de contact electronice, roboți de chat, mesagerie instantanee sau de reapelare telefonică, și ar trebui să garanteze că informațiile referitoare la aceste mijloace de comunicare sunt accesibile consumatorilor în mod clar, ușor de înțeles și, dacă este posibil, uniform, și că cererile consumatorilor sunt direcționate la diferitele servicii digitale de bază ale furnizorului de servicii digitale;
- X. întrucât ALSD ar trebui să garanteze dreptul consumatorilor de a fi informați în cazul în care un serviciu este activat de inteligența artificială („IA”), utilizează instrumente automatizate de luare a deciziilor sau de învățare automată sau instrumente automatizate de recunoaștere a conținutului; întrucât ALSD ar trebui să ofere posibilitatea de a nu accepta, de a limita sau de a personaliza utilizarea oricăror caracteristici de personalizare automată, în special în vederea stabilirii unor ordini, și de a vizualiza conținutul într-o ordine neorganizată, și ar trebui să ofere mai mult control utilizatorilor cu privire la modul în care este ordonat conținutul;
- Y. întrucât protecția datelor cu caracter personal care fac obiectul unor procese automatizate de luare a deciziilor este deja reglementată, printre altele, de RGPD, iar ALSD nu ar trebui să urmărească repetarea sau modificarea dispozițiilor respective;

Marți, 20 octombrie 2020

- Z. întrucât Comisia ar trebui să se asigure că ALSD păstrează abordarea centrată pe om în ceea ce privește IA, în conformitate cu normele în vigoare privind libera circulație a serviciilor bazate pe IA, respectând, în același timp, valorile și drepturile fundamentale consacrate în tratate;
- AA. întrucât autoritățile naționale de supraveghere, în cazul în care acest lucru este permis de dreptul Uniunii, ar trebui să aibă acces la documentația privind software-urile și seturile de date ale algoritmilor examinați;
- AB. întrucât conceptele de transparență și explicabilitate a algoritmilor ar trebui înțelese ca o obligație de a prezenta informațiile furnizate utilizatorului într-o formă concisă, transparentă, inteligibilă și ușor accesibilă, utilizând un limbaj clar și simplu;
- AC. întrucât este important să se stabilească măsuri care să asigure o aplicare și o supraveghere eficiente; întrucât conformarea la dispoziții ar trebui să fie întărită prin sancțiuni eficace, proporționale și disuasive, inclusiv aplicarea de amenzi proporționale;
- AD. întrucât ALSD ar trebui să echilibreze drepturile tuturor utilizatorilor și să garanteze că măsurile sale nu sunt elaborate pentru a favoriza un interes legitim în detrimentul altuia și să împiedice utilizarea măsurilor ca instrumente ofensive în conflictele dintre întreprinderi sau sectoare;
- AE. întrucât mecanismul *ex ante* al pieței interne ar trebui să se aplice atunci când dreptul concurenței este insuficient pentru a aborda în mod adecvat disfuncționalitățile identificate ale pieței;
- AF. întrucât măsurile legislative propuse în cadrul ALSD ar trebui să fie bazate pe dovezi; întrucât Comisia ar trebui să efectueze o evaluare aprofundată a impactului, bazată pe date, statistici, analize și studii relevante privind diferitele opțiuni disponibile; întrucât evaluarea impactului ar trebui, de asemenea, să evalueze și să analizeze produsele nesigure și periculoase vândute prin intermediul piețelor online; întrucât evaluarea impactului ar trebui să țină seama, de asemenea, de lecțiile învățate din pandemia de COVID-19 și să ia în considerare rezoluțiile Parlamentului European; întrucât ALSD ar trebui să fie însoțit de orientări de punere în aplicare,

Principii generale

1. salută angajamentul Comisiei de a prezenta o propunere de pachet referitor la Actul legislativ privind serviciile digitale (ALSD), care ar trebui să includă o propunere de modificare a Directivei privind comerțul electronic și o propunere de norme *ex ante* aplicabile operatorilor de importanță sistemică cu rol de control al accesului, în temeiul articolului 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE); invită Comisia să prezinte un astfel de pachet în temeiul articolului 53 alineatul (1) și al articolelor 62 și 114 din TFUE, urmând recomandările din anexa la prezenta rezoluție, pe baza unei evaluări aprofundate a impactului, care ar trebui să includă informații privind implicațiile financiare ale propunerilor și să se bazeze pe date, statistici și analize relevante;
2. recunoaște importanța cadrului juridic stabilit de Directiva privind comerțul electronic în dezvoltarea serviciilor online în Uniune și consideră că principiile care au ghidat legiuitorii în procesul de reglementare a furnizorilor de servicii ale societății informaționale la sfârșitul anilor 90 sunt încă valabile și ar trebui să fie utilizate la elaborarea oricăror propuneri viitoare; subliniază că securitatea juridică generată de Directiva privind comerțul electronic le-a oferit întreprinderilor mici și mijlocii (IMM) posibilitatea de a-și extinde activitatea și de a funcționa mai ușor în alte țări;
3. consideră că toți furnizorii de servicii digitale stabiliți în afara Uniunii trebuie să adere la normele ALSD atunci când își direcționează serviciile către Uniune, pentru a asigura condiții de concurență echitabile între furnizorii de servicii digitale din Uniune și cei din țări terțe; solicită Comisiei să evalueze, în plus, dacă există un risc de măsuri de retorsiune din partea țărilor terțe, sensibilizând în același timp cu privire la modul în care dreptul Uniunii se aplică furnizorilor de servicii din țări terțe care vizează piața Uniunii;

Mărti, 20 octombrie 2020

4. subliniază rolul central pe care clauza privind piața internă, care instituie controlul în țara de origine și obligația statelor membre de a asigura libera circulație a serviciilor societății informaționale, îl joacă în dezvoltarea pieței unice digitale; subliniază necesitatea de a aborda obstacolele nejustificate și disproporționate rămase în calea furnizării de servicii digitale, cum ar fi procedurile administrative complexe, soluționarea costisitoare a litigiilor transfrontaliere, accesul la informații cu privire la cerințele de reglementare relevante, inclusiv în materie de impozitare, precum și necesitatea de a garanta că nu sunt create obstacole noi nejustificate și disproporționate;

5. ia act de faptul că, în conformitate cu normele Uniunii privind libera circulație a serviciilor, statele membre pot lua măsuri de protecție a obiectivelor legitime de interes public, cum ar fi ordinea publică, sănătatea publică, siguranța publică, protecția consumatorilor, combaterea penuriei de locuințe destinate închirierii și prevenirea evaziunii și fraudei fiscale, cu condiția ca aceste măsuri să respecte principiile nediscriminării și proporționalității;

6. consideră că principiile de bază ale Directivei privind comerțul electronic, cum ar fi clauza privind piața internă, libertatea de stabilire, libertatea de a furniza servicii și interdicția de a impune o obligație generală de monitorizare, ar trebui menținute; subliniază că principiul „ce este ilegal offline este ilegal și online”, precum și principiile protecției consumatorilor și siguranței utilizatorilor ar trebui, de asemenea, să devină principiile directoare ale viitorului cadru de reglementare;

7. subliniază importanța platformelor specifice economiei colaborative, inclusiv în sectorul transporturilor și al turismului, în cadrul cărora serviciile sunt furnizate atât de persoane fizice, cât și de profesioniști; invită Comisia, în urma unei consultări cu toate părțile interesate relevante, să inițieze un cadru de coordonare și un schimb de date fără caracter personal mai ușor de înțeles între platforme și autoritățile naționale, regionale și locale, care să vizeze în special schimbul de bune practici și stabilirea unui set de obligații în materie de informare, în conformitate cu strategia UE privind datele;

8. ia act de faptul că regimul de protecție a datelor a fost actualizat în mod semnificativ de la adoptarea Directivei privind comerțul electronic și subliniază că dezvoltarea rapidă a serviciilor digitale necesită un cadru legislativ solid pentru protecția datelor cu caracter personal și a vieții private; subliniază, în acest sens, că furnizorii de servicii digitale trebuie să respecte dreptul Uniunii privind protecția datelor, și anume RGPD și Directiva 2002/58/CE („Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice”), aflată în prezent în curs de revizuire, cadrul larg al drepturilor fundamentale, inclusiv libertatea de exprimare, demnitatea și nediscriminarea, și dreptul la o cale de atac eficientă, precum și să asigure securitatea și siguranța sistemelor și serviciilor lor;

9. consideră că ALSD ar trebui să asigure încrederea consumatorilor și să stabilească în mod clar faptul că cerințele legislației privind protecția consumatorilor și siguranța produselor sunt respectate pentru a asigura securitatea juridică; subliniază că ALSD ar trebui să acorde o atenție deosebită utilizatorilor cu dizabilități și să garanteze accesibilitatea serviciilor digitale; solicită Comisiei să încurajeze furnizorii de servicii să dezvolte instrumente tehnice care să le permită persoanelor cu dizabilități să acceseze, să utilizeze și să valorifice în mod eficient servicii ale societății informaționale;

10. subliniază importanța menținerii abordării orizontale din Directiva privind comerțul electronic; subliniază că o abordare uniformă nu este adecvată pentru a aborda toate noile provocări din peisajul digital actual și că diversitatea actorilor și a serviciilor oferite online necesită o abordare de reglementare adaptată; recomandă să se facă o distincție între activitățile economice și cele neeconomice și între diferitele tipuri de servicii digitale găzduite de platforme, în loc să se pună accent pe tipul de platformă; consideră, în acest context, că orice propuneri legislative viitoare ar trebui să urmărească să asigure că noile obligații ale Uniunii privind furnizorii de servicii ale societății informaționale sunt proporționale și clare;

11. reamintește că un număr mare de decizii legislative și administrative și de relații contractuale utilizează definițiile și normele din Directiva privind comerțul electronic și că, prin urmare, orice modificare a acestora din urmă va avea consecințe majore;

12. subliniază că un cadru la nivelul Uniunii previzibil, orientat spre viitor, clar și cuprinzător, precum și concurența loială sunt esențiale pentru a promova creșterea tuturor întreprinderilor europene, inclusiv a platformelor mici, a IMM-urilor, inclusiv a microîntreprinderilor, a antreprenorilor și a start-up-urilor, a spori furnizarea transfrontalieră a serviciilor societății informaționale, a elimina fragmentarea pieței și a oferi întreprinderilor europene condiții de concurență echitabile, care să le permită să profite din plin de piața serviciilor digitale și să fie competitive pe plan mondial;

Marți, 20 octombrie 2020

13. subliniază că viitorul instrument al pieței interne privind normele *ex ante* aplicabile platformelor de importanță sistemică și noul instrument în domeniul concurenței anunțat, care vizează abordarea lacunelor din legislația în materie de concurență, ar trebui să rămână instrumente juridice separate;

14. reamintește că Directiva privind comerțul electronic a fost elaborată într-un mod neutru din punct de vedere tehnologic, pentru a garanta că aceasta nu este depășită de evoluțiile tehnologice care decurg din ritmul rapid de inovare din sectorul informatic, și subliniază că ALSD ar trebui să continue să fie adaptată viitorului și să se aplice în cazul apariției de noi tehnologii cu impact asupra pieței unice digitale; solicită Comisiei să se asigure că orice revizuire continuă să fie neutră din punct de vedere al tehnologiei, pentru a garanta beneficii pe termen lung pentru întreprinderi și consumatori;

15. este de părere că pe piața internă sunt necesare condiții de concurență echitabile între economia platformelor și economia offline, bazate pe aceleași drepturi și obligații pentru toate părțile interesate (consumatori și întreprinderi); consideră că ALSD nu ar trebui să abordeze chestiunea lucrătorilor pe platforme online; consideră, prin urmare, că protecția socială și drepturile sociale ale lucrătorilor, inclusiv ale platformelor sau ale lucrătorilor din economia colaborativă, ar trebui să fie abordate în mod corespunzător într-un instrument separat, pentru a oferi un răspuns adecvat și cuprinzător la provocările economiei digitale de astăzi;

16. consideră că ALSD ar trebui să se bazeze pe valorile comune ale Uniunii care protejează drepturile cetățenilor, ar trebui să aibă drept scop să încurajeze crearea unui ecosistem online bogat și divers, cu o gamă largă de servicii online, un mediu digital competitiv, transparență și securitate juridică, pentru a valorifica întregul potențial al pieței unice digitale;

17. consideră că ALSD îi oferă Uniunii o șansă de a defini economia digitală, nu doar la nivelul Uniunii, ci și ca etalon pentru restul lumii;

Drepturile și libertățile fundamentale

18. ia act de faptul că furnizorii de servicii ale societății informaționale, în special platformele online, inclusiv site-urile de socializare în rețea, au capacitatea de a atinge și de a influența un public mai larg, precum și comportamentul, opiniile și practicile, inclusiv ale grupurilor vulnerabile, cum ar fi minorii, și ar trebui să respecte legislația Uniunii privind protecția utilizatorilor, a datelor lor și a societății în general;

19. reamintește că scandalurile recente privind colectarea și vânzarea de date, de exemplu Cambridge Analytica, știrile false, dezinformarea, manipularea votanților și o serie de alte pericole online (de la discursul de incitare la ură la difuzarea terorismului) au demonstrat necesitatea de a lucra la o punere în aplicare mai eficientă și o cooperare mai apropiată între statele membre, pentru a înțelege avantajele și deficiențele normelor în vigoare și pentru a consolida protecția drepturilor fundamentale online;

20. reamintește, în acest sens, că anumite scheme de autoreglementare și de coreglementare stabilite, cum ar fi cod de bune practici privind dezinformarea al Uniunii, au contribuit la structurarea unui dialog cu platformele și autoritățile de reglementare; consideră că platformele online ar trebui să asigure măsuri de siguranță efective și adecvate, mai ales pentru a garanta că acționează într-un mod diligent, proporțional și nediscriminatoriu și pentru a preveni eliminarea involuntară a conținutului care nu este ilegal; consideră că astfel de măsuri nu ar trebui să conducă la o filtrare obligatorie a conținutului la încărcare care nu este conformă cu interdicția legată de obligațiile generale de monitorizare; propune ca măsurile de combatere a conținuturilor dăunătoare, a discursurilor de incitare la ură și a dezinformării să fie evaluate periodic și dezvoltate în continuare;

21. reamintește importanța de a garanta libertatea de exprimare, de informare, de opinie și de a dispune de un peisaj media și de presă liber și divers, inclusiv în vederea protejării jurnalismului independent; insistă asupra protecției și promovării libertății de exprimare și a importanței de a avea o diversitate de opinii, informații, tipuri de presă, mass-media și expresii artistice și culturale;

22. subliniază că ALSD ar trebui să consolideze libertățile pieței interne și să garanteze drepturile și principiile fundamentale prevăzute în Cartă; subliniază că drepturile fundamentale ale consumatorilor și utilizatorilor, inclusiv ale minorilor, trebuie protejate împotriva modelelor de afaceri online dăunătoare, inclusiv împotriva celor care desfășoară activități de publicitate digitală, precum și împotriva manipulării comportamentelor și a practicilor discriminatorii;

Mărti, 20 octombrie 2020

23. evidențiază importanța capacității utilizatorilor în ceea ce privește exercitarea propriilor drepturi fundamentale în mediul online; reiterează faptul că furnizorii de servicii digitale trebuie să respecte și să faciliteze dreptul utilizatorilor lor la portabilitatea datelor, așa cum este prevăzut în dreptul Uniunii;

24. subliniază că datele biometrice sunt considerate a fi o categorie specială de date cu caracter personal, cu reguli specifice de prelucrare; ia act de faptul că datele biometrice pot fi și sunt din ce în ce mai mult utilizate pentru a identifica și autentifica persoanele, ceea ce, independent de potențialele lor avantaje, implică riscuri semnificative și interferențe grave legate de dreptul la viața privată și la protecția datelor, în special atunci când sunt folosite fără consimțământul persoanei vizate, și face posibilă fraudă de identitate; solicită ca ALSD să garanteze că furnizorii de servicii digitale stochează datele biometrice doar pe dispozitivul înșiși, cu excepția cazului în care stocarea centralizată este autorizată prin lege, să ofere întotdeauna utilizatorilor de servicii digitale o alternativă pentru utilizarea datelor biometrice configurate în mod implicit pentru funcționarea unui serviciu și să prevadă obligația de a informa în mod clar clienții cu privire la riscurile pe care le implică utilizarea datelor biometrice;

25. subliniază faptul că, în spiritul jurisprudenței privind metadatele din sectorul comunicațiilor, autoritățile publice primesc acces la datele de abonat și la metadatele unui utilizator doar pentru a-i investiga pe suspectii de infracțiuni grave, cu autorizație judiciară prealabilă; își exprimă totuși convingerea că furnizorii de servicii digitale nu trebuie să păstreze date în scopul asigurării respectării aplicării legii, cu excepția cazului în care o autoritate publică competentă independentă solicită în mod direct înregistrarea datelor unui anumit utilizator, în conformitate cu dreptul Uniunii;

26. subliniază că este important să se aplice datelor o criptare de la un capăt la altul eficace, aceasta fiind esențială pentru a garanta încrederea și securitatea pe internet și a împiedica accesul neautorizat din partea terților;

Transparență și protecția consumatorilor

27. constată că pandemia de COVID-19 demonstrează importanța și reziliența sectorului comerțului electronic și potențialul său de forță motrice pentru relansarea economiei europene, dar, în același timp, demonstrează cât de vulnerabili sunt consumatorii UE la practicile comerciale înșelătoare ale comercianților necinstiți care vând produse contrafăcute, ilegale sau nesigure și furnizează servicii online care nu respectă normele Uniunii în materie de siguranță sau care impun consumatorilor majorări nejustificate și abuzive ale prețurilor sau alte condiții inechitabile; subliniază necesitatea urgentă de a intensifica punerea în aplicare a normelor Uniunii și de a spori protecția consumatorilor;

28. subliniază că această problemă este agravată de dificultățile legate de stabilirea identității utilizatorilor comerciali care acționează în mod fraudulos, ceea ce îngreunează accesul consumatorilor la despăgubiri pentru daunele și pierderile suferite;

29. consideră că cerințele actuale privind transparența și informarea prevăzute în Directiva privind comerțul electronic referitoare la furnizorii de servicii ale societății informaționale și clienții lor comerciali, precum și cerințele minime de informare cu privire la comunicările comerciale ar trebui consolidate concomitent cu măsurile de creștere a gradului de respectare a normelor existente, fără a periclita competitivitatea IMM-urilor;

30. invită Comisia să consolideze cerințele în materie de informare prevăzute la articolul 5 din Directiva privind comerțul electronic și solicită furnizorilor de servicii de găzduire să compare informațiile și identitatea utilizatorilor comerciali cu care au o relație comercială directă cu datele de identificare, prin intermediul bazelor de date relevante existente și disponibile ale Uniunii, în conformitate cu legislația referitoare la protocolul privind datele; furnizorii de servicii de găzduire ar trebui să le solicite utilizatorilor lor comerciali să se asigure că informațiile pe care le furnizează sunt exacte, complete și actualizate și ar trebui să aibă dreptul și obligația de a refuza sau de a nu mai furniza serviciile lor acestora din urmă, în cazul în care informațiile privind identitatea utilizatorilor lor comerciali sunt false sau înșelătoare; utilizatorii comerciali ar trebui să aibă responsabilitatea de a informa furnizorul de servicii cu privire la orice modificare a activității lor economice (de exemplu, încetarea activității economice);

Marți, 20 octombrie 2020

31. invită Comisia să introducă obligații executorii privind furnizorii de servicii ale societății informaționale cu scopul de a spori transparența, informarea și responsabilitatea; solicită Comisiei să se asigure că măsurile de aplicare a legii sunt direcționate într-un mod care ține seama de diferențele servicii și nu conduce în mod inevitabil la încălcarea vieții private și a procedurilor legale; consideră că aceste obligații ar trebui să fie proporționale și puse în aplicare prin sancțiuni corespunzătoare, eficiente, proporționale și disuasive;

32. subliniază că obligațiile existente, prevăzute în Directiva privind comerțul electronic și în Directiva privind practicile comerciale neloiale, referitoare la transparența comunicațiilor comerciale și a publicității digitale ar trebui consolidate; atrage atenția asupra faptului că preocupările stringente în materie de protecție a consumatorilor cu privire la crearea de profiluri, la vizarea prin conținut personalizat și la tariful personalizat ar trebui să fie abordate, printre altele, prin obligații de transparență și cerințe de informare clare;

33. subliniază că dezechilibrul relației dintre consumatorii online și furnizorii de servicii și comercianții care oferă servicii susținute de venituri din publicitate și din reclame orientate în mod direct spre consumatorii individuali, pe baza informațiilor colectate prin mecanisme de date masive și de IA; ia act de impactul negativ potențial al publicității personalizate, în special al celei orientate cu maximă precizie și al publicității comportamentale; solicită, prin urmare, Comisiei să introducă norme suplimentare cu privire la publicitatea specifică și la cea orientată cu maximă precizie care sunt bazate pe colectarea de date cu caracter personal și să aibă în vedere reglementarea mai strictă a publicității orientate cu maximă precizie și a celei comportamentale în favoarea unor forme de publicitate mai puțin invazive, care să nu necesite o urmărire extinsă a interacțiunii utilizatorilor cu conținutul; îndeamnă Comisia să ia în considerare, de asemenea, introducerea unor măsuri legislative pentru a face publicitatea online mai transparentă;

34. subliniază importanța, pentru dezvoltarea serviciilor digitale, a obligației statelor membre de a se asigura că sistemul lor juridic permite încheierea de contracte prin mijloace electronice, asigurând în același timp un nivel ridicat de protecție a consumatorilor; invită Comisia să revizuiască cerințele în vigoare privind contractele încheiate prin mijloace electronice, inclusiv în ceea ce privește notificările transmise de statele membre, și să le actualizeze dacă este necesar; ia act, în acest context, de creșterea numărului de „contracte inteligente”, cum ar fi cele bazate pe tehnologiile registrelor distribuite, și solicită Comisiei să evalueze dezvoltarea și utilizarea tehnologiilor registrelor distribuite, inclusiv a „contractelor inteligente”, cum ar fi aspectele legate de valabilitatea și executarea contractelor inteligente în situații transfrontaliere, să ofere orientări cu privire la acestea pentru a asigura securitatea juridică pentru întreprinderi și consumatori și să ia inițiative legislative doar dacă sunt identificate lacune concrete în urma evaluării respective;

35. invită Comisia să introducă standarde minime pentru clauzele contractuale și condițiile generale, în special în ceea ce privește transparența, accesibilitatea, echitatea și măsurile nediscriminatorii, precum și să revizuiască în continuare practica clauzelor standard prestabilite în clauzele și condițiile contractuale, care nu au fost negociate în prealabil în mod individual, inclusiv contractele de licență pentru utilizatorii finali, pentru a căuta modalități de a le face mai echitabile și pentru a asigura respectarea dreptului Uniunii, cu scopul de a permite o implicare mai simplă a consumatorilor, inclusiv prin alegerea clauzelor care să permită obținerea unui consimțământ mai bine informat;

36. subliniază necesitatea de a îmbunătăți eficiența interacțiunilor electronice dintre întreprinderi și consumatori, având în vedere dezvoltarea tehnologiilor de identificare virtuală; consideră că, pentru a asigura eficacitatea ALSD, Comisia ar trebui, de asemenea, să actualizeze cadrul de reglementare privind identificarea digitală, și anume Regulamentul (UE) nr. 910/2014 ⁽¹⁸⁾ („Regulamentul e-IDAS”); consideră că crearea unei identități digitale de încredere și universal acceptate și a unor sisteme de autentificare de încredere ar fi un instrument util care să permită stabilirea în siguranță a identităților individuale ale persoanelor fizice, ale persoanelor juridice și ale mașinilor pentru a asigura protecția împotriva utilizării de profiluri false; constată, în acest context, că este important ca consumatorii să utilizeze sau să achiziționeze produse și servicii online condiții de siguranță, fără a trebui să utilizeze platforme adiacente și să comunice în mod inutil date, inclusiv date cu caracter personal, care sunt colectate de aceste platforme; invită Comisia să realizeze o evaluare aprofundată a impactului în ceea ce privește crearea unei identități electronice publice universal acceptate ca alternativă la sistemele private de conectare individuală și subliniază că acest serviciu ar trebui dezvoltat astfel încât datele colectate să fie menținute la un nivel minim; consideră că Comisia ar trebui să evalueze posibilitatea de a crea un sistem de verificare a vârstei utilizatorilor de servicii digitale, în special pentru a proteja minorii;

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

Mărti, 20 octombrie 2020

37. subliniază că ALSD nu ar trebui să aducă atingere principiului minimizării datelor stabilit de Regulamentul general privind protecția datelor, și că, cu excepția cazului în care o legislație specială prevede altfel, intermediarii de servicii digitale ar trebui să permită utilizarea anonimă a serviciilor lor în cea mai mare măsură posibilă și să prelucereze numai datele necesare pentru identificarea utilizatorului; că astfel de date colectate nu ar trebui să fie utilizate pentru niciun alt serviciu digital decât cele care necesită identificarea personală, autentificarea sau verificarea vârstei și că acestea ar trebui utilizate numai într-un scop legitim și nu ar trebui să limiteze accesul general la internet;

IA și învățarea automată

38. subliniază că, deși serviciile bazate pe IA sau serviciile care utilizează instrumente decizionale automatizate sau instrumente de învățare automată, reglementate actualmente de Directiva privind comerțul electronic, au potențialul enorm de a aduce beneficii consumatorilor și furnizorilor de servicii, ALSD ar trebui să vizeze problemele concrete pe care le prezintă acestea din punctul de vedere al asigurării nediscriminării, a transparenței, inclusiv în ceea ce privește seturile de date utilizate și rezultatele urmărite și explicarea ușor de înțeles a algoritmilor, precum și răspunderea, care nu sunt tratate în legislația existentă;

39. subliniază, de asemenea, că algoritmi subiacenți trebuie să respecte pe deplin cerințele privind drepturile fundamentale, în special viața privată, protecția datelor cu caracter personal, libertatea de exprimare și de informare, dreptul la o cale de atac eficientă, precum și drepturile copilului, așa cum sunt consacrate în tratate și în Cartă;

40. consideră că este esențial să se asigure utilizarea de seturi de date de calitate, nediscriminatorii și imparțiale, precum și sprijinirea persoanelor în a obține acces la diverse conținuturi, opinii, produse și servicii de calitate;

41. invită Comisia să introducă cerințe în materie de transparență și responsabilitate în procesele de luare a deciziilor automatizate, asigurând, în același timp, respectarea cerințelor privind confidențialitatea utilizatorilor și secretele comerciale; subliniază că este necesar să se permită audituri ale reglementărilor externe, o supraveghere de la caz la caz și evaluări periodice ale riscurilor de către autoritățile competente și să se evalueze riscurile asociate, în special riscurile pentru consumatori sau pentru părțile terțe și consideră că măsurile luate pentru a preveni aceste riscuri ar trebui să fie justificate și proporționale și nu ar trebui să stea în calea inovării; consideră că trebuie respectat, printre altele, principiul controlului uman, pentru a preveni, printre altele, apariția de riscuri la adresa sănătății și siguranței, discriminarea, supravegherea nejustificată și abuzurile sau potențiale amenințări la adresa drepturilor și libertăților fundamentale;

42. consideră că consumatorii și utilizatorii ar trebui să aibă dreptul să fie informați la timp, concis și într-un mod inteligibil și ușor accesibil și că drepturile lor ar trebui să fie garantate efectiv atunci când interacționează cu sistemele automatizate de luare a deciziilor și cu alte servicii sau aplicații digitale inovatoare; își exprimă îngrijorarea în legătură cu lipsa de transparență existentă în ceea ce privește utilizarea asistenților virtuali sau a boților, care pot fi deosebit de nocivi pentru consumatorii vulnerabili și subliniază că furnizorii de servicii digitale nu ar trebui să utilizeze doar sisteme decizionale automatizate în serviciile de asistență pentru consumatori;

43. consideră, în acel context, că consumatorii ar trebui să poată fi informați clar în legătură cu interacțiunea cu sistemele automatizate de luare a deciziilor și cu modul în care pot lua legătura cu o persoană cu putere de decizie și în care pot solicita verificări și rectificări ale eventualelor erori rezultate în urma deciziilor automatizate, precum și să solicite despăgubiri pentru toate daunele legate de utilizarea sistemelor automatizate de luare a deciziilor;

44. subliniază că este important să se îmbunătățească posibilitatea de alegere a consumatorilor, controlul exercitat de aceștia și încrederea lor în serviciile și aplicațiile IA; consideră, prin urmare, că setul de drepturi ale consumatorilor ar trebui extins pentru a-i proteja mai bine pe aceștia în lumea digitală și invită Comisia să ia în considerare mai ales criteriile de responsabilitate și de corectitudine și controlul acestora și dreptul la nediscriminare și la utilizarea de către IA de seturi de date imparțiale; consideră că consumatorii și utilizatorii ar trebui să aibă un mai mare control asupra modului în care este utilizată IA și posibilitatea de a refuza, limita sau personaliza utilizarea oricăror caracteristici de personalizare legate de IA;

Marți, 20 octombrie 2020

45. observă că instrumentele automatizate de moderare a conținutului nu au capacitatea de a înțelege efectiv subtilitatea contextului și a semnificațiilor din comunicarea umană, lucru necesar pentru a putea determina în ce măsură s-ar putea considera că acele conținuturi supuse evaluării încalcă legea sau condițiile platformei; subliniază, prin urmare, că utilizarea acestor instrumente nu ar trebui să fie impusă de ALSD;

Combaterea conținutului și activităților ilegale din mediul online

46. subliniază că existența și răspândirea activităților ilegale online reprezintă o amenințare gravă, care subminează încrederea cetățenilor în mediul digital, afectează dezvoltarea de ecosisteme digitale sănătoase și poate avea consecințe serioase și de durată pentru siguranța și drepturile fundamentale ale persoanelor; constată, în același timp, că conținutul ilegal online poate să prolifereze ușor și, prin urmare, impactul său negativ poate să se amplifice într-o perioadă foarte scurtă;

47. observă că nu există o soluție universală pentru toate tipurile de conținut și activități ilegale; subliniază că este posibil ca un conținut considerat ilegal în unele state membre să nu fie considerat astfel în alte state membre, deoarece armonizarea la nivelul Uniunii acoperă doar anumite tipuri de conținut ilegal; solicită să se facă o distincție clară între conținutul ilegal, actele sancționabile și conținutul partajat ilegal, pe de o parte, și, pe de altă parte, conținutul nociv, discursul de incitare la ură și dezinformare, care nu sunt întotdeauna ilegale și acoperă diverse aspecte, abordări și norme aplicabile în fiecare caz; consideră că regimul răspunderii juridice ar trebui să vizeze numai conținutul ilegal, așa cum este definit în dreptul Uniunii sau în dreptul intern;

48. consideră, cu toate acestea, că, fără a aduce atingere cadrului general al drepturilor fundamentale și legislației sectoriale specifice, o abordare mai aliniată și coordonată la nivelul Uniunii, care țină seama de diferitele tipuri de conținut și activități ilegale și bazată pe cooperare și schimb de bune practici între statele membre va contribui la combaterea mai eficace a conținutului ilegal; subliniază și necesitatea de a adapta severitatea măsurilor care trebuie luate de către furnizorii de servicii la gravitatea încălcării și solicită îmbunătățirea cooperării și a schimbului de informații între autoritățile competente și furnizorii de servicii de găzduire;

49. consideră că acțiunile voluntare și autoreglementarea de către platformele online din întreaga Europă au adus unele beneficii, dar că este nevoie de un cadru juridic clar pentru eliminarea conținutului și activităților ilegale pentru a asigura detectarea și eliminarea rapidă acestui tip de conținut online; subliniază necesitatea de a preveni impunerea *de jure* sau *de facto* a unei obligații generale de monitorizare furnizorilor de servicii digitale constând în monitorizarea informațiilor pe care le transmit sau le stochează și în împiedicarea căutării active, în moderarea sau filtrarea tuturor conținuturilor și activităților; subliniază că conținutul ilegal ar trebui să fie eliminat acolo unde este găzduit și că furnizorilor de acces nu li se va cere să blocheze accesul la conținut;

50. invită Comisia să se asigure că intermediarii online, care elimină din proprie inițiativă conținut bănuیت de a fi ilegal să facă acest lucru cu grijă, proporțional și nediscriminatoriu și ținând seama în mod corespunzător, în toate împrejurările, de drepturile și libertățile fundamentale ale utilizatorilor; subliniază că orice astfel de măsuri ar trebui să fie însoțite de garanții procedurale solide și de cerințe semnificative privind transparența și responsabilitatea; solicită, în cazul în care există îndoieli cu privire la caracterul „illegal” al unui conținut, ca acest conținut să fie supus controlului uman și să nu fie eliminat fără investigații suplimentare;

51. solicită Comisiei să prezinte un studiu privind eliminarea printr-un proces automatizat de luare a deciziilor a conținutului și a datelor înainte și în timpul pandemiei de COVID-19 și privind nivelul rezultatelor eliminate greșit (cazuri fals pozitive) care au fost incluse în numărul de elemente eliminate;

52. invită Comisia să ia măsuri în privința diferențelor și fragmentării crescânde a normelor naționale din statele membre și să adopte norme armonizate clare și previzibile și un mecanism de notificare și de acțiune transparent, eficace și proporțional; aceasta ar trebui să ofere garanții suficiente, să abilitaze utilizatorii să informeze intermediarii online în legătură cu existența unui conținut sau a unor activități online potențial ilegale și să ajute intermediarii online să reacționeze rapid și să fie mai transparenți în ceea ce privește acțiunile întreprinse în legătură cu conținutul potențial ilegal; este de părere că astfel de măsuri ar trebui să fie neutre din punct de vedere tehnologic și ușor accesibile tuturor actorilor, pentru a garanta un nivel ridicat de protecție a utilizatorilor și consumatorilor;

Mărti, 20 octombrie 2020

53. subliniază că un astfel de mecanism de notificare și de acțiune trebuie să fie construit în jurul factorului uman; subliniază că ar trebui introduse garanții împotriva abuzurilor din cadrul sistemului, inclusiv împotriva semnalării false repetate, a practicilor comerciale neloiale și a altor nereguli; îndeamnă Comisia să asigure accesul la mecanisme transparente, eficiente, corecte și rapide de contra-notificare și de soluționare a plângerilor și la mecanisme alternative de soluționare a litigiilor și să garanteze posibilitatea de a recurge la o cale de atac judiciară împotriva eliminării conținutului, pentru a respecta dreptul la o cale de atac efectivă;

54. salută eforturile de a face procesul de eliminare a conținutului mai transparent; invită Comisia să vegheze ca rapoartele conținând informații în legătură cu mecanismele de notificare și de acțiune, cum ar fi numărul de notificări, tipul de entități care notifică conținutul, natura conținutului plângerii, timpul de răspuns al intermediarului, numărul căilor de atac, precum și numărul de cazuri în care conținutul a fost identificat greșit ca fiind ilegal sau partajat ilegal să fie puse la dispoziția publicului;

55. ia act de problemele legate de asigurarea respectării interdicțiilor legale emise în alte state membre decât în țara de origine a unui furnizor de servicii și accentuează necesitatea de a investiga problema mai departe; subliniază că nu se va impune furnizorilor de servicii de găzduire să elimine informații care sunt legale în țara de origine a acestora sau să dezactiveze accesul la acestea;

56. subliniază că responsabilitatea pentru aplicarea legii, pentru decizia în legătură cu legalitatea activităților online și a conținutului, precum și pentru ordinul dat furnizorilor de servicii de găzduire să elimine sau să blocheze accesul la conținutul ilegal și pentru acuratețea, buna întemeiere a acestor ordine și pentru respectarea de către ele a drepturilor fundamentale revine autorităților publice competente independente;

57. subliniază că menținerea garanțiilor din regimul răspunderii juridice pentru intermediarii online prevăzute la articolele 12, 13 și 14 din Directiva privind comerțul electronic și interdicția generală de monitorizare prevăzută la articolul 15 din Directiva privind comerțul electronic sunt esențiale pentru facilitarea liberei circulații a serviciilor digitale, pentru asigurarea disponibilității conținutului online și pentru protejarea drepturilor fundamentale ale utilizatorilor și trebuie păstrate; subliniază, în acest context, că regimul de răspundere juridică și interdicția monitorizării generale nu ar trebui să fie relaxate printr-un eventual nou act legislativ sau prin modificarea altor secțiuni din Directiva privind comerțul electronic;

58. recunoaște principiul conform căruia serviciile digitale care au un rol neutru și pasiv, cum ar fi serviciile de back-end și de infrastructură, nu sunt responsabile pentru conținutul transmis prin serviciile lor deoarece nu au niciun control asupra conținutului respectiv, nu au o interacțiune activă cu acesta sau nu îl optimizează; cu toate acestea, subliniază că este necesară o clarificare suplimentară în privința rolului activ și pasiv, cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții cu privire la această chestiune;

59. solicită Comisiei să evalueze posibilitatea de a obliga furnizorii de servicii de găzduire să raporteze conținuturile ilegale care pot constitui infracțiuni grave autorității competente de aplicare a legii, atunci când ia cunoștință de acestea;

Piețele online

60. observă că apariția furnizorilor de servicii online, cum ar fi piețele online, a adus beneficii atât consumatorilor, cât și comercianților, în special prin diversificarea opțiunilor, reducerea costurilor și scăderea prețurilor, însă a făcut ca consumatorii să fie mai vulnerabili la practicile comerciale înșelătoare ale tot mai multor vânzători, inclusiv din țări terțe, care pot oferi produse și servicii online ilegale, nesigure sau contrafăcute care adesea nu respectă normele și standardele Uniunii privind siguranța produselor și nu garantează suficient drepturile consumatorilor;

61. subliniază că ar trebui să existe același nivel de siguranță pentru consumatori când fac cumpărături în magazine online sau în magazine tradiționale; subliniază că este inacceptabil ca consumatorii din Uniune să fie expuși la produse ilegale, contrafăcute și nesigure, care conțin substanțe chimice periculoase, precum și la alte riscuri la adresa siguranței care pun în pericol sănătatea umană; insistă asupra necesității de a introduce garanții și măsuri adecvate pentru siguranța produselor și protecția consumatorilor, pentru a împiedica vânzarea de produse sau servicii neconforme pe piețele online și invită Comisia să îmbunătățească regimul răspunderii pentru piețele online;

62. subliniază importanța normelor prevăzute de Regulamentul (UE) 2019/1020 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor în ceea ce privește conformitatea produselor importate în Uniune din țări terțe; invită Comisia să ia măsuri pentru a îmbunătăți respectarea legislației de către vânzătorii stabiliți în afara Uniunii dacă fabricantul, importatorul sau distribuitorul nu sunt stabiliți în Uniune și să remedieze orice lacună juridică actuală care permite

Marți, 20 octombrie 2020

furnizorilor stabiliți în afara Uniunii să vândă online consumatorilor europeni produse care nu respectă normele Uniunii privind siguranța și protecția consumatorilor fără a fi sancționați sau răspunzătoare pentru acțiunile lor și fără a oferi consumatorilor mijloace legale de a-și exercita drepturile sau de a fi despăgubiți pentru eventualele prejudicii suferite; subliniază, în acest context, necesitatea creării unei posibilități de a identifica întotdeauna producătorii și vânzătorii de produse din țări terțe;

63. accentuează nevoia de a introduce o obligație pentru piețele online de a informa prompt consumatorii după eliminarea unui produs pe care l-au achiziționat pe piață ca urmare a notificării cu privire la nerespectarea normelor Uniunii privind siguranța produselor și protecția consumatorilor;

64. subliniază necesitatea de a se garanta că furnizorii de piețe online consultă RAPEX și informează autoritățile competente de îndată ce iau la cunoștință de existența produselor ilegale, nesigure și contrafăcute pe platformele lor;

65. consideră că furnizorii de piețe online ar trebui să își îmbunătățească cooperarea cu autoritățile de supraveghere a pieței și cu cele vamale, inclusiv prin schimbul de informații cu privire la vânzătorul de produse ilegale, nesigure și contrafăcute;

66. invită Comisia să solicite statelor membre să ia mai multe măsuri comune de supraveghere a pieței și să intensifice colaborarea cu autoritățile vamale pentru a verifica siguranța produselor vândute online, înainte ca acestea să ajungă la consumatori; solicită Comisiei să analizeze posibilitatea creării unei rețele internaționale de centre pentru consumatori, care să îi ajute pe consumatorii din UE să gestioneze litigiile cu comercianții cu sediul în țări din afara UE;

67. solicită Comisiei să vegheze ca acolo unde piețele online oferă servicii profesionale, să se respecte un nivel suficient de protecție a consumatorilor prin garanții și cerințe de informare adecvate;

68. consideră că pe piața turismului și transportului ALSD ar trebui să urmărească asigurarea securității juridice și a clarității prin crearea unui cadru de guvernare care să oficializeze cooperarea dintre platforme și autoritățile naționale, regionale și locale, cu scopul de a face schimb de bune practici și de a stabili un set de obligații de informare cu privire la platformele de închiriere pe termen scurt și de mobilitate în raport cu furnizorii lor de servicii în ceea ce privește legislația națională, regională și locală relevantă; invită Comisia să continue eliminarea barierelor nejustificate printr-un efort sectorial coordonat la nivelul UE care să implice toate părțile interesate pentru a stabili de comun acord un set de criterii, cum ar fi permise, licențe sau, unde este cazul, un număr de înregistrare local sau național pentru serviciul prestat, în conformitate cu normele privind piața unică, necesare pentru a oferi un serviciu pe o platformă de închiriere pe termen scurt și de mobilitate; subliniază că este important să se evite impunerea unor obligații de informare disproporționate și a unor sarcini administrative inutile asupra tuturor furnizorilor de servicii, în special celor care furnizează servicii peer-to-peer și IMM-urilor;

69. solicită ca ALSD să promoveze creșterea durabilă și durabilitatea comerțului electronic, în concordanță cu Pactul verde european; subliniază importanța piețelor online pentru promovarea produselor și serviciilor sustenabile și pentru încurajarea consumului sustenabil; solicită adoptarea de măsuri de combatere a practicilor înșelătoare și a dezinformării în ceea ce privește produsele și serviciile oferite online, inclusiv a „susținerilor ecologice” false, invitând totodată furnizorii de piețe online să promoveze sustenabilitatea comerțului electronic prin oferirea de informații clare și ușor de înțeles privind impactul asupra mediului al produselor sau serviciilor pe care le cumpără online consumatorilor;

70. invită Comisia să examineze cu atenție claritatea și coerența cadrului juridic existent care se aplică vânzărilor online de produse și servicii pentru a identifica eventualele lacune și contradicții și eventuala absență a unei aplicări efective; solicită Comisiei să efectueze o analiză aprofundată a interacțiunii dintre ASD și legislația Uniunii privind siguranța produselor și substanțele chimice; solicită Comisiei să asigure coerența dintre noile norme privind piețele online și revizuirea Directivei 2001/95/CE⁽¹⁹⁾ („Directiva privind siguranța generală a produselor”) și Directivei 85/374/CEE⁽²⁰⁾ („Directiva privind răspunderea pentru produsele cu defect”);

⁽¹⁹⁾ Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor (JO L 11, 15.1.2002, p. 4).

⁽²⁰⁾ Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect (JO L 210, 7.8.1985, p. 29).

Mărti, 20 octombrie 2020

71. constată persistența problemelor legate de aplicarea abuzivă sau incorectă a acordurilor de distribuție selectivă în ceea ce privește limitarea disponibilității produselor și a serviciilor la nivel transfrontalier în cadrul pieței unice și între platforme; solicită Comisiei să soluționeze această problemă în cadrul oricărei revizuirii mai ample a politicilor de exceptare în bloc în acordurile verticale și a altor politici prevăzute la articolul 101 din TFUE, evitând totuși includerea sa în ALSD;

Reglementarea *ex ante* a operatorilor de importanță sistemică

72. constată că, în prezent, unele piețe sunt caracterizate prin prezența unor operatori mari, cu efecte de rețea semnificative, care pot acționa drept controlori de facto ai fluxului de informație în economia digitală („operatori de importanță sistemică”); subliniază importanța unei concurențe corecte și reale între operatorii online cu o prezență digitală semnificativă și alți furnizori pentru a promova bunăstarea consumatorilor; invită Comisia să realizeze o analiză aprofundată a diferitelor probleme observate pe piață până în prezent și a consecințelor acestora, inclusiv asupra consumatorilor, IMM-urilor și pieței interne;

73. consideră că, prin reducerea barierelor la intrarea pe piață și prin reglementarea operatorilor de importanță sistemică, un instrument al pieței interne care să impună respectivilor mari operatori cu putere semnificativă pe piață măsuri de reglementare corective *ex ante* are potențialul de a deschide piețele pentru noi operatori, inclusiv pentru IMM-uri, întreprinzători și start-up-uri, promovând astfel alegerea consumatorilor și stimulând inovarea dincolo de ceea ce poate fi realizat numai prin aplicarea dreptului în materie de concurență;

74. salută consultarea publică lansată de Comisie cu privire la posibilitatea de a introduce, ca parte a viitorului ALSD, o reglementare *ex ante* specială pentru a soluționa problemele sistemice care sunt specifice piețelor digitale; subliniază complementaritatea intrinsecă dintre reglementarea pieței interne și politica în domeniul concurenței, așa cum se subliniază în raportul consilierilor speciali ai Comisiei intitulat „Competition policy for the digital era” (Politica în domeniul concurenței pentru era digitală);

75. invită Comisia să definească noțiunea de „operatorii de importanță sistemică” pe baza unor indicatori clari;

76. consideră că reglementarea *ex ante* ar trebui să se bazeze pe Regulamentul (UE) 2019/1150 („Regulamentul privind platformele pentru întreprinderi”) și că măsurile ar trebui să fie în conformitate cu normele antitrust ale Uniunii și în cadrul politicii Uniunii în domeniul concurenței, care este actualmente în curs de revizuire pentru a răspunde mai bine problemelor erei digitale; reglementarea *ex ante* ar trebui să asigure condiții de tranzacționare echitabile aplicabile tuturor operatorilor, inclusiv eventuale cerințe suplimentare și o listă închisă a acțiunilor pozitive și negative pe care operatorii trebuie să le respecte și/sau în care le este interzis să se angajeze;

77. invită Comisia să analizeze în mod special lipsa de transparență a sistemelor de recomandări ale operatorilor de importanță sistemică, inclusiv a normelor și criteriilor de funcționare a unor astfel de sisteme și dacă trebuie impuse obligații suplimentare în materie de transparență și cerințe de informare;

78. subliniază că impunerea de măsuri de reglementare corective *ex ante* în alte sectoare a îmbunătățit concurența în aceste sectoare; remarcă faptul că ar putea fi elaborat un cadru similar pentru identificarea operatorilor de importanță sistemică cu un rol de control al accesului, ținând seama de particularitățile sectorului digital;

79. atrage atenția asupra faptului că dimensiunea utilizatorilor comerciali de operatori de importanță sistemică variază de la întreprinderi multinaționale la microîntreprinderi; subliniază că reglementarea *ex ante* privind operatorii de importanță sistemică nu ar trebui să conducă la impunerea de cerințe suplimentare pentru întreprinderile care îi utilizează;

80. subliniază că acumularea și recoltarea unor cantități mari de date și utilizarea acestora de către operatorii de importanță sistemică pentru a se extinde de la o piață la alta, precum și posibilitatea suplimentară de a forța utilizatorii să utilizeze identificarea electronică a unui singur operator pentru platforme multiple poate crea dezechilibre în puterea de negociere și, prin urmare, poate conduce la denaturarea concurenței pe piața unică; consideră că o mai mare transparență și un mai intens schimb de date între operatorii de importanță sistemică și autoritățile de resort sunt esențiale pentru a garanta funcționarea unei reglementări *ex ante*;

81. subliniază că interoperabilitatea este esențială pentru a permite o piață competitivă, precum și alegerea utilizatorilor și servicii inovatoare, precum și pentru a limita riscul de blocare a utilizatorilor și consumatorilor; invită Comisia să asigure niveluri adecvate de interoperabilitate pentru operatorii de importanță sistemică și să exploreze diferite tehnologii și standarde și protocoale deschise, inclusiv posibilitatea unei interfețe tehnice (interfața de programare a aplicațiilor);

Marți, 20 octombrie 2020

Supravegherea, cooperarea și asigurarea respectării legii

82. consideră că, având în vedere caracterul transfrontalier al serviciilor digitale, supravegherea și cooperarea eficiente între statele membre, inclusiv schimbul de informații și bune practici, sunt esențiale pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a ALSD; subliniază că transpunerea, implementarea și asigurarea defectuoasă a respectării legislației Uniunii de către statele membre creează obstacole nejustificate pe piața unică digitală; invită Comisia să abordeze aceste aspecte în strânsă cooperare cu statele membre;

83. solicită Comisiei să se asigure că statele membre pun la dispoziția autorităților naționale de supraveghere mijloacele financiare și resursele umane adecvate, precum și competențele de punere în aplicare pentru a-și îndeplini funcțiile efectiv și pentru a contribui la activitatea lor;

84. subliniază că cooperarea între autoritățile naționale, precum și între alte autorități ale statelor membre, societatea civilă și asociațiile pentru protecția consumatorilor are o importanță crucială pentru asigurarea aplicării efective a ALSD; propune întărirea principiului țării de origine printr-o cooperare sporită între statele membre pentru a îmbunătăți supravegherea reglementară a serviciilor digitale și pentru a asigura aplicarea efectivă a legii în cazurile transfrontaliere; încurajează statele membre să pună în comun și să facă schimb de bune practici și date între autoritățile naționale de reglementare și să ofere autorităților de reglementare și autorităților judiciare modalități sigure de comunicare reciprocă;

85. invită Comisia să evalueze cel mai adecvat model de supraveghere și de punere în aplicare pentru aplicarea dispozițiilor referitoare la ALSD și să ia în considerare crearea unui sistem hibrid, bazat pe coordonarea și cooperarea dintre autoritățile naționale și cele ale Uniunii, în vederea supravegherii punerii în aplicare și implementării efective a ALSD; consideră că un astfel de sistem de supraveghere ar trebui să fie responsabil de supravegherea, conformitatea, monitorizarea și aplicarea ALSD și ar trebui să dispună de competențe suplimentare pentru a desfășura inițiative și investigații transfrontaliere și ar trebui să se încredințeze competențe de asigurare a punerii în aplicare și de audit;

86. consideră că o coordonare la nivelul UE în cooperare cu rețeaua autorităților naționale ar trebui să acorde prioritate abordării problemelor transfrontaliere complexe;

87. reamintește importanța facilitării schimbului de date fără caracter personal și a promovării dialogului cu părțile interesate; și încurajează crearea și întreținerea unui registru european de cercetare care să faciliteze schimbul de astfel de date cu instituții publice, cercetători, ONG-uri și universități în scopuri de cercetare; invită Comisia să creeze acest instrument pe baza celor mai bune practici existente și a unor inițiative precum Observatorul platformelor sau Observatorul UE privind tehnologia blockchain;

88. consideră că Comisia, prin intermediul Centrului comun de cercetare, ar trebui să fie abilitată să ofere asistență de specialitate statelor membre, la cerere, pentru analiza problemelor tehnologice, administrative sau de altă natură în ceea ce privește asigurarea respectării legislației privind piața unică digitală; și solicită autorităților naționale de reglementare și Comisiei să ofere consultanță și asistență suplimentară IMM-urilor din UE în legătură cu drepturile lor;

89. invită Comisia să consolideze și să modernizeze cadrul actual al Uniunii pentru soluționarea extrajudiciară în conformitate cu Directiva privind comerțul electronic, având în vedere evoluțiile înregistrate în temeiul Directivei 2013/11/UE⁽²¹⁾, precum și acțiunile în justiție pentru a permite punerea în aplicare efectivă a acestora și despăgubirea consumatorilor; subliniază necesitatea de a sprijini consumatorii să utilizeze sistemul judiciar; consideră că nicio revizuire nu ar trebui să ducă la slăbirea protecției juridice a micilor întreprinderi și a comercianților pe care o oferă sistemele juridice naționale;

Aspecte finale

90. consideră că toate implicațiile financiare ale propunerii solicitate ar trebui să fie acoperite prin credite corespunzătoare de la buget;

⁽²¹⁾ Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Directiva privind SAL în materie de consum) (JO L 165, 18.6.2013, p. 63).

Mărti, 20 octombrie 2020

o

o o

91. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Comisiei, Consiliului, parlamentelor și guvernelor statelor membre prezenta rezoluție și recomandările detaliate din anexă.

Marți, 20 octombrie 2020

ANEXĂ LA REZOLUȚIE:

RECOMANDĂRI PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII SOLICITATE

I. PRINCIPII GENERALE

Pachetul Actului legislativ privind serviciile digitale („ALSD”) ar trebui să contribuie la consolidarea pieței interne prin asigurarea liberei circulații a serviciilor digitale și a libertății de a desfășura o activitate comercială, garantând în același timp un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și îmbunătățirea drepturilor, încrederii și siguranței utilizatorilor online.

ALSD ar trebui să asigure că activitățile economice online și offline sunt tratate egal și echitabil, ceea ce reflectă pe deplin principiul conform căruia „ceea ce este ilegal offline este ilegal și online”, cu luarea în considerare a specificității mediului online.

ALSD ar trebui să le ofere consumatorilor și operatorilor economici, în special microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii, securitate juridică și transparență. ALSD ar trebui să contribuie la sprijinirea inovării și la înlăturarea barierelor nejustificate și disproporționate și a restricțiilor la furnizarea de servicii digitale.

ALSD ar trebui să respecte cadrul general al drepturilor fundamentale europene ale utilizatorilor și consumatorilor, cum ar fi protecția vieții private și a datelor personale, nediscriminarea, demnitatea, echitatea, libertatea de exprimare și dreptul la o cale de atac eficace.

ALSD ar trebui să se întemeieze pe normele aplicabile în prezent platformelor online, și anume Directiva privind comerțul electronic și Regulamentul privind platformele pentru întreprinderi.

ALSD ar trebui să cuprindă:

- o revizuire cuprinzătoare a Directivei privind comerțul electronic, pe baza articolelor 53 alineatul (1), 62 și 114 din TFUE, care să conștie în următoarele:
 - un cadru revizuit, cu obligații clare în materie de transparență și de informare;
 - proceduri și măsuri clare și detaliate referitoare la tratarea efectivă și eliminarea conținutului online ilegal, inclusiv un mecanism european armonizat de notificare și de acțiune cu caracter juridic obligatoriu;
 - o supraveghere și cooperare eficientă și sancțiuni proporționale, eficace și disuasive;
- un instrument juridic privind piața internă întemeiat pe articolul 114 din TFUE care să impună obligații *ex ante* marilor platforme cu rol de control al accesului în ecosistemul digital („operatori de importanță sistemică”) completat de un mecanism instituțional eficace de asigurare a respectării legii.

II. DOMENIUL DE APLICARE

În interesul securității juridice, ALSD ar trebui să clarifice care sunt serviciile digitale care intră în domeniul său de aplicare. ALSD ar trebui să respecte caracterul orizontal al Directivei privind comerțul electronic și să se aplice nu numai platformelor online, ci tuturor prestatorilor de servicii ale societății informaționale, așa cum sunt definiți în dreptul Uniunii.

Ar trebui evitată o abordare universală. Ar putea fi necesare măsuri diferite pentru servicii digitale oferite în cadrul unei relații exclusiv între întreprinderi, servicii care au doar acces limitat sau nu au acces la terți sau la populație și servicii care sunt destinate direct consumatorilor și publicului larg.

Domeniul de aplicare teritorial al ALSD ar trebui extins pentru a include și activitățile societăților, ale furnizorilor de servicii și de servicii ale societății informaționale stabiliți în țări terțe, atunci când aceștia oferă servicii sau bunuri consumatorilor sau utilizatorilor din Uniune sau când îi vizează pe aceștia.

Marti, 20 octombrie 2020

În cazul în care Comisia, în urma revizuirii, consideră că ALSD ar trebui să modifice anexa la Directiva privind comerțul electronic în ceea ce privește derogările prevăzute de aceasta, Comisia nu ar trebui să modifice mai ales derogarea de la obligațiile contractuale privind contractele încheiate cu consumatorii.

ALSD ar trebui să vegheze ca Uniunea și statele membre să mențină un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și ca statele membre să poată urmări obiective legitime de interes public, atunci când este necesar, proporțional și în conformitate cu legislația Uniunii.

ALSD ar trebui să definească în mod coerent modul în care dispozițiile sale interacționează cu alte instrumente juridice care urmăresc să faciliteze libera circulație a serviciilor, pentru a clarifica regimul juridic aplicabil serviciilor profesionale și neprofesionale din toate sectoarele, inclusiv activităților legate de serviciile de transport și de închirierile pe termen scurt, atunci când sunt necesare clarificări.

ALSD ar trebui, de asemenea, să clarifice într-un mod coerent modul în care dispozițiile sale interacționează cu normele recent adoptate privind, printre altele, blocarea geografică, siguranța produselor, supravegherea pieței, platformele pentru relațiile de afaceri, protecția consumatorilor, vânzarea de bunuri și furnizarea de conținut digital și serviciile digitale⁽¹⁾, precum și alte inițiative anunțate, cum ar fi cadrul de reglementare privind inteligența artificială.

ALSD ar trebui să se aplice fără a aduce atingere normelor prevăzute în alte instrumente, cum ar fi RGPD, Directiva (UE) 2019/790 („Directiva privind drepturile de autor”) și Directiva 2010/13/UE („Directiva serviciilor mass-media audiovizuale”).

III. DEFINIȚII

În definițiile care urmează să fie incluse în acesta, ALSD ar trebui:

- să clarifice în ce măsură noile servicii digitale, cum ar fi rețelele de socializare, serviciile economiei colaborative, motoarele de căutare, punctele de acces WiFi, publicitatea online, serviciile de cloud, găzduirea web, serviciile de mesagerie, magazinele de aplicații, instrumentele de comparare, serviciile bazate pe IA, rețelele de furnizare de conținut și serviciile de nume de domenii se înscriu în domeniul său de aplicare;
- să clarifice natura intermediarilor care găzduiesc conținut (text, imagini, conținut video sau audio), pe de o parte, și a piețelor comerciale online (vânzarea de bunuri, inclusiv de bunuri cu elemente fizice, sau de servicii), pe de altă parte;
- să clarifice diferența dintre activitățile economice și furnizarea de conținut sau tranzacții în schimbul unei remunerații, așa cum sunt acestea definite de Curte, care să acopere și practicile de publicitate și de marketing, pe de o parte, și activitățile și conținutul neeconomice, pe de altă parte;
- să clarifice definiția noțiunii de „conținut ilegal”, în sensul precizării faptului că o încălcare a normelor Uniunii privind protecția consumatorilor, siguranța produselor sau oferirea ori vânzarea de produse alimentare sau produse din tutun, produse cosmetice și medicamente contrafăcute se încadrează și ele în definiția conținutului ilegal;
- să definească „operatorul de importanță sistemică” prin stabilirea unui set de indicatori clari care să permită autorităților de reglementare să identifice platformele care beneficiază de o poziție semnificativă pe piață, cu un rol de control al accesului care joacă un rol sistemic în economia online; astfel de indicatori ar putea include considerente precum măsura în care întreprinderea este activă într-o proporție semnificativă pe piețe multilaterale sau are capacitatea de a bloca utilizatorii și consumatorii, dimensiunea rețelei sale (numărul de utilizatori) și prezența efectelor de rețea; barierele la intrare, puterea sa financiară, capacitatea de acces la date, acumularea și combinarea datelor din diferite surse; integrarea verticală și rolul său de partener inevitabil și importanța activității sale pentru accesul terților la oferte și la piețe, etc.;
- să urmărească să transpună în lege hotărârile Curții, acolo unde este necesar, ținând seama în mod adecvat de multitudinea de acte legislative care utilizează aceste definiții.

⁽¹⁾ Normele prevăzute în Directiva (UE) 2019/770 și în Directiva (UE) 2019/771.

Marți, 20 octombrie 2020

IV. TRANSPARENTA ȘI OBLIGAȚII PRIVIND INFORMAREA

ALSD ar trebui să introducă obligații clare și proporționale în materie de transparență și informare; aceste obligații nu ar trebui să creeze derogări sau noi scutiri de la regimul actual al răspunderii prevăzut la articolele 12, 13 și 14 din Directiva privind comerțul electronic și ar trebui să acopere următoarele aspecte:

1. Obligații generale de informare

Dispozițiile revizuite ale Directivei privind comerțul electronic ar trebui să adauge cerințelor generale de informare următoarele obligații:

- cerințele de informare de la articolele 5, 6 și 10 din Directiva privind comerțul electronic ar trebui consolidate;
- principiul „cunoaște-ți clientul”, limitat la relațiile comerciale directe ale furnizorului de servicii de găzduire, ar trebui introdus pentru utilizatorii comerciali; furnizorii de servicii de găzduire ar trebui să compare datele de identificare furnizate de utilizatorii lor comerciali cu bazele de date ale UE privind TVA și numărul de înregistrare și identificare a operatorilor economici („EORI”), în cazul în care există un număr de TVA sau un număr EORI; în cazul în care o întreprindere este scutită de la plata TVA sau de la înregistrarea EORI, ar trebui să se furnizeze o dovadă a identificării; atunci când un utilizator comercial acționează ca agent pentru alte întreprinderi, ar trebui să se declare ca atare; furnizorii de servicii de găzduire ar trebui să le ceară utilizatorilor lor comerciali să garanteze că toate informațiile furnizate sunt exacte și actualizate și că pot suferi modificări, iar furnizorii de servicii de găzduire nu ar trebui să fie autorizați să furnizeze servicii utilizatorilor comerciali atunci când aceste informații sunt incomplete sau atunci când furnizorii au fost informați de către autoritățile competente cu privire la faptul că identitatea utilizatorului lor comercial este falsă, înșelătoare sau nu este valabilă;
- măsura excluderii de la serviciile menționate mai sus ar trebui să se aplice numai relațiilor contractuale între întreprinderi și nu ar trebui să aducă atingere drepturilor persoanelor vizate în temeiul RGPD. Această măsură nu ar trebui să aducă atingere protecției anonimatului online pentru utilizatori, alții decât utilizatorii comerciali. Noile cerințe generale de informare ar trebui să consolideze articolele 5, 6 și 10 din Directiva privind comerțul electronic, pentru a alinia aceste măsuri la cerințele de informare stabilite în legislația adoptată recent, în special Directiva 93/13/CEE⁽²⁾ („Directiva privind clauzele contractuale abuzive”), Directiva 2011/83/UE⁽³⁾ („Directiva privind drepturile consumatorilor”) și Regulamentul privind platformele pentru întreprinderi.
- Articolul 5 din Directiva privind comerțul electronic ar trebui în continuare modernizat, prin obligarea furnizorilor de servicii digitale să pună la dispoziția consumatorilor mijloace de comunicare directe și eficiente, cum ar fi formularele de contact electronice, roboții de chat, mesageria instantanee sau apelul telefonic, cu condiția ca informațiile legate de aceste mijloace de comunicare să fie accesibile consumatorilor într-o manieră clară și inteligibilă.

2. Clauze contractuale și condiții generale echitabile

ALSD ar trebui să stabilească standarde minime pentru furnizorii de servicii, care să-i constrângă să adopte clauze contractuale și condiții generale echitabile, accesibile, nediscriminatorii și transparente care să respecte cel puțin următoarele cerințe:

- să definească clauze contractuale clare și condiții generale lipsite de ambiguitate într-un limbaj simplu și inteligibil;

⁽²⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, modificată cel mai recent de Directiva (UE) 2019/2161 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivelor 98/6/CE, 2005/29/CE și 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește o mai bună asigurare a respectării normelor Uniunii în materie de protecție a consumatorilor și modernizarea acestor norme (JO L 328, 18.12.2019, p. 7).

⁽³⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

Mărti, 20 octombrie 2020

- să indice în mod explicit, în clauzele contractuale și în condițiile generale, ce se înțelege prin conținut sau comportament ilegal, în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern, și să explice consecințele juridice pe care utilizatorii trebuie să le suporte pentru stocarea sau încărcarea cu bună știință de conținut ilegal;
- să informeze utilizatorii ori de câte ori în clauzele contractuale și condițiile generale se operează o modificare importantă, ce poate afecta drepturile utilizatorilor și să le ofere o explicație în acest sens;
- să se asigure că clauzele standard prestabilite în clauzele contractuale și condițiile generale, care nu au fost negociate în prealabil în mod individual, inclusiv în contractele de licență ale utilizatorilor finali, încep cu o declarație sumară bazată pe un model armonizat, care urmează să fie stabilit de Comisie;
- să se asigure că procesul de anulare este la fel de simplu ca procesul de înregistrare, fără „dark patterns” (practici înșelătoare) sau alte moduri de influențare a deciziei consumatorului;
- în cazul în care se folosesc sisteme automate, să specifice în mod clar și neechivoc în clauzele contractuale și în condițiile generale datele de intrare și rezultatele preconizate ale sistemelor lor automate, parametrii principali care determină ierarhizarea, precum și motivele care stau la baza importanței relative a acestor parametri principali, comparativ cu alți parametri, garantând în același timp conformitatea cu Regulamentul privind platformele pentru întreprinderi;
- să se asigure că cerințele privind clauzele contractuale și condițiile generale respectă și completează cerințele în materie de informare prevăzute de dreptul Uniunii, inclusiv pe cele prevăzute de Directiva privind clauzele contractuale abuzive, de Directiva privind practicile comerciale neloiale, de Directiva privind drepturile consumatorilor, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2019/2161, și de RGPD;

3. Obligații de transparență privind comunicările comerciale

- Dispozițiile revizuite ale Directivei privind comerțul electronic ar trebui să consolideze cerințele actuale în materie de transparență în ceea ce privește comunicarea comercială, prin stabilirea principiilor transparenței din momentul conceperii și a transparenței implicite.
- Pe baza articolului 6 și 7 din Directiva privind comerțul electronic, măsurile ce vor fi propuse ar trebui să creeze un nou cadru pentru relațiile dintre platforme și consumatori în ceea ce privește dispozițiile referitoare la transparență în publicitatea online, influențarea digitală a opțiunilor, publicitatea orientată cu maximă precizie, sistemele de recomandare și tratamentul preferențial; aceste măsuri ar trebui:
 - să includă obligația de a publica categorii clar definite de informații cu privire la publicitatea online pentru a permite auditarea și controlul eficace, cum ar fi informații privind agentul publicitar și plățile directe și indirecte sau orice altă remunerație primită de furnizorii de servicii; să permită consumatorilor și autorităților publice să identifice cine ar trebui tras la răspundere în cazul publicității false sau înșelătoare, de exemplu; măsurile ar trebui să contribuie la garantarea faptului că nu se pot finanța activități ilegale prin intermediul serviciilor de publicitate;
 - să facă o distincție clară între publicitatea online comercială și cea cu caracter politic și să asigure transparența criteriilor de creare a profilurilor grupurilor vizate și de optimizare a campaniilor publicitare; să ofere consumatorilor opțiunea implicită de a nu fi urmăriti sau de a nu face obiectul publicității orientate cu maximă precizie, și posibilitatea de a consimți la utilizarea datelor comportamentale în scopuri publicitare, precum și de a primi publicitate politică și comercială;
 - să ofere consumatorilor acces la profilurile lor dinamice de marketing, astfel încât aceștia să fie informați dacă și în ce scopuri sunt urmăriti și dacă informațiile pe care le primesc sunt în scopuri publicitare, și să le garanteze dreptul de a contesta deciziile care le lezează drepturile;
 - să garanteze că reclamele plătite sau plasarea plătită într-o ierarhizare a rezultatelor căutării ar trebui să fie identificate în mod clar, concis și inteligibil, în conformitate cu Directiva 2005/29/CE, astfel cum a fost modificată de Directiva (UE) 2019/2161;

Marți, 20 octombrie 2020

- să asigure conformitatea cu principiul nediscriminării și cu cerințele minime de diversificare și să identifice practicile care constituie publicitate agresivă, încurajând totodată tehnologiile bazate pe inteligență artificială favorabile consumatorilor;
- să introducă criterii de responsabilitate și corectitudine pentru algoritmi utilizați în optimizarea publicității și a publicității orientate; să permită efectuarea de audituri regulamentare externe de către autoritățile competente și verificarea opțiunilor de proiectare a algoritmilor care implică informații despre persoane fizice, fără riscul de a încălca dreptul la viață privată al utilizatorilor și secretele comerciale;
- să ofere acces la datele privind furnizarea publicității și la informațiile referitoare la expunerea agenților de publicitate, atunci când este vorba de locul și momentul în care sunt plasate materialele publicitare, precum și cu privire la performanța publicității plătite comparativ cu cea neplătită;

4. Inteligența artificială și învățarea automată

Dispozițiile revizuite ar trebui să urmeze principiile enumerate mai jos în ceea ce privește furnizarea de servicii ale societății informaționale operate de IA, utilizând instrumente automatizate de luare a deciziilor sau instrumente de învățare automată, prin următoarele mijloace:

- garantarea faptului că consumatorii au dreptul de a fi informați în cazul în care un serviciu este operat de IA, utilizează instrumente automatizate de luare a deciziilor, de învățare automată sau instrumente automate de recunoaștere a conținutului, pe lângă dreptul de a nu face obiectul unei decizii bazate exclusiv pe prelucrarea automată și posibilitatea de a refuza, limita sau personaliza utilizarea oricăror elemente de personalizare bazate pe IA, în special în vederea clasificării serviciilor;
- stabilirea de norme cuprinzătoare privind nediscriminarea și transparența algoritmilor și a seturilor de date;
- garantarea faptului că algoritmi pot fi explicați autorităților competente, care pot verifica atunci când au motive să creadă că există o distorsiune algoritmică;
- prevederea unei supravegheri de la caz la caz și a unei evaluări periodice a riscurilor corelate cu algoritmi de către autoritățile competente, precum și controlul uman asupra procesului decizional, pentru a garanta un nivel mai ridicat de protecție a consumatorilor; astfel de cerințe ar trebui să fie în concordanță cu mecanismele de control uman și cu obligațiile de evaluare a riscurilor pentru serviciile de automatizare prevăzute în normele existente, cum ar fi Directiva (UE) 2018/958 ⁽⁴⁾ („Directiva privind testele de proporționalitate”) și nu ar trebui să constituie o restricție nejustificată sau disproporțională la adresa liberei circulații a serviciilor;
- crearea unor mecanisme clare în materie de responsabilitate, răspundere juridică și căi de atac pentru a gestiona potențialele prejudicii rezultate în urma utilizării de aplicații care folosesc IA, instrumente de luare a deciziilor și de învățare automată;
- stabilirea principiului siguranței și al securității din momentul concepției și în mod implicit și instituirea unor drepturi și proceduri efective și eficiente pentru dezvoltatorii de IA în cazurile în care algoritmi produc decizii sensibile cu privire la persoane fizice, precum și abordarea și exploatarea corespunzătoare a impactului evoluțiilor tehnologice viitoare;
- asigurarea respectării confidențialității, a vieții private a utilizatorilor și a secretelor comerciale;
- garantarea faptului că, atunci când tehnologiile IA introduse la locul de muncă au un impact direct asupra condițiilor de muncă ale lucrătorilor care utilizează serviciile digitale, trebuie să existe o informare cuprinzătoare a lucrătorilor;

⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2018/958 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 iunie 2018 privind efectuarea unui test de proporționalitate înainte de adoptarea unor noi reglementări referitoare la profesii (JO L 173, 9.7.2018, p. 25).

Marți, 20 octombrie 2020

5. Sancțiuni

Respectarea dispozițiilor respective ar trebui să fie întărită prin sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare, inclusiv aplicarea de amenzi proporționale.

V. MĂSURI LEGATE DE COMBATAREA CONȚINUTULUI ONLINE ILEGAL

ALSD ar trebui să ofere claritate și orientări cu privire la modul în care intermediarii online ar trebui să combată conținutul online ilegal. Normele revizuite ale Directivei privind comerțul electronic ar trebui:

- să clarifice faptul că orice eliminare a conținutului ilegal sau blocare a accesului la acesta nu ar trebui să afecteze drepturile fundamentale și interesele legitime ale utilizatorilor și consumatorilor și faptul că conținutul legal ar trebui să rămână disponibil online;
- să îmbunătățească cadrul legal, ținând cont de rolul central jucat de intermediarii online și de internet în facilitarea dezbaterii publice și difuzarea gratuită de informații reale, opinii și idei;
- să mențină principiul juridic fundamental potrivit căruia intermediarii online nu ar trebui să fie considerați direct răspunzători pentru actele utilizatorilor lor și pot continua moderarea conținutului conform unor clauze și condiții de uz corecte, accesibile, nediscriminatorii și transparente;
- să clarifice faptul că o decizie luată de intermediarii online privind legalitatea conținutului încărcat de utilizatori ar trebui să fie provizorie, și că aceștia nu ar trebui să fie considerați responsabili pentru decizia respectivă, întrucât numai instanțele judiciare ar trebui să decida în ultimă instanță care sunt conținuturile ilegale;
- să garanteze că nu este afectată capacitatea statelor membre de a decide ce conținut este ilegal în temeiul dreptului intern;
- să garanteze că măsurile pe care trebuie să le adopte intermediarii online sunt proporționale, eficace și adecvate pentru a combate în mod eficient conținutul ilegal online;
- să ajusteze severitatea măsurilor care trebuie luate de furnizorii de servicii la gravitatea încălcării;
- să garanteze că blocarea accesului la conținutul ilegal și eliminarea acestuia nu necesită blocarea accesului la întreaga platformă și la servicii care sunt altfel legale;
- să introducă noi măsuri de creștere a transparenței și de supraveghere independentă a procedurilor și instrumentelor de moderare a conținutului legate de eliminarea conținutului online ilegal; astfel de sisteme și proceduri ar trebui să fie însoțite de garanții solide privind transparența și responsabilitatea și să fie disponibile pentru auditare și testare de către autoritățile competente.

1. Un mecanism de notificare și de acțiune

ALSD ar trebui să creeze un mecanism de notificare și de acțiune armonizat și funcțional din punct de vedere juridic, bazat pe un set de procese clare și de calendare precise pentru fiecare etapă a procedurii de notificare și de acțiune. Acest mecanism de notificare și acțiune ar trebui:

- să se aplice conținutului sau comportamentului online ilegal;
- să diferențieze diversele tipuri de furnizori, sectoare și/sau conținut ilegal și gravitatea încălcării;
- să creeze proceduri ușor accesibile, sigure și ușor de utilizat, adaptate tipului de conținut;
- să permită utilizatorilor să notifice cu ușurință intermediarilor online, prin mijloace electronice, conținutul sau comportamentul online potențial ilegal;
- să clarifice într-un mod inteligibil, conceptele și procesele existente, cum ar fi „măsurile prompte”, „cunoașterea reală și conștientizarea”, „acțiuni specifice”, „forma notificărilor” și „valabilitatea notificărilor”;
- să garanteze că notificările nu vor declanșa automat răspunderea juridică și nici nu vor impune vreo cerință de eliminare a anumitor părți ale conținutului sau a evaluării legalității;

Marți, 20 octombrie 2020

- să impună ca notificările să fie suficient de precise și justificate în mod corespunzător pentru a permite furnizorului de servicii care le primește să ia o decizie în cunoștință de cauză și diligentă în ceea ce privește soluția care urmează să fie dată notificării și să precizeze cerințele necesare pentru a garanta că notificările conțin toate informațiile necesare pentru eliminarea rapidă a conținutului ilegal;
- notificările ar trebui să includă adresa (URL-ul și marcajul temporal, dacă este cazul) conținutului presupus ilegal în cauză, o indicație cu privire la ora și data la care a fost comisă presupusa încălcare, motivarea reclamației, inclusiv o explicație a motivelor pentru care autorul notificării consideră că conținutul este ilegal și, dacă este necesar, în funcție de tipul de conținut, dovezi suplimentare în sprijinul reclamației și o declarație pe proprie răspundere potrivit căreia informațiile furnizate sunt corecte;
- autorii notificărilor ar trebui să aibă posibilitatea de a-și include datele de contact în notificare, fără însă să existe o obligație în acest sens; în cazul în care aceștia decid să includă datele respective în notificare, ar trebui garantată anonimitatea lor în raport cu furnizorul de conținut; în cazul în care nu sunt furnizate detalii de contact, se poate utiliza adresa IP sau alt mijloc echivalent; notificările anonime nu ar trebui să fie permise în cazul în care privesc încălcarea drepturilor personalității sau a drepturilor de proprietate intelectuală;
- să prevadă garanții pentru a preveni comportamentul abuziv al utilizatorilor care, în mod sistematic, repetat și cu rea-credință transmit notificări incorecte sau abuzive;
- să creeze pentru intermediarii online o obligație de a verifica conținutul notificat și de a răspunde în timp util autorului notificării și utilizatorului care a încărcat conținutul, printr-o decizie motivată; o astfel de cerință privind furnizarea unui răspuns ar trebui să precizeze motivele care au stat la baza deciziei, modul în care a fost luată decizia, dacă decizia a fost luată de o persoană sau de un agent decizional automatizat și informații privind posibilitatea oricărei părți de a contesta decizia în fața intermediarului, a instanțelor sau a altor entități;
- să ofere informații și căi de contestare a deciziei printr-o contra-notificare, inclusiv în cazul în care conținutul a fost eliminat prin mecanisme automatizate, cu excepția cazului în care o astfel de contra-notificare intră în conflict cu o anchetă a autorităților de aplicare a legii aflată în curs;
- să garanteze că ordinele judecătorești emise într-un alt stat membru decât cel al intermediarilor online nu ar trebui să fie tratate în cadrul mecanismului de notificare și de acțiune.

Mecanismul de notificare și de acțiune prevăzut de ALSD ar trebui să aibă un caracter obligatoriu doar în cazul conținutului ilegal. Totuși, acest lucru nu ar trebui să împiedice intermediarii online să poată adopta un mecanism similar de notificare și de acțiune pentru alt conținut.

2. Soluționarea extrajudiciară a litigiilor legate de mecanismele de notificare și de acțiune

- Decizia luată de către intermediarul online de a acționa sau nu în legătură cu conținutul semnalat ca ilegal ar trebui să conțină o justificare clară a acțiunilor întreprinse în legătură cu respectivul conținut. Autorul notificării ar trebui să primească o confirmare de primire și o comunicare care să indice măsurile luate ca urmare a notificării;
- Furnizorii de conținut semnalat ca fiind ilegal ar trebui să fie informați imediat în legătură cu notificarea și, dacă este cazul, în legătură cu motivele și deciziile luate în vederea eliminării, suspendării sau blocării accesului la conținut; toate părțile ar trebui să fie informate corespunzător cu privire la toate opțiunile și mecanismele juridice disponibile pentru a contesta această decizie;
- Toate părțile interesate ar trebui să aibă dreptul de a contesta decizia prin contra-notificare, care trebuie să respecte cerințe clare și să fie însoțită de o explicație; părțile interesate ar trebui, de asemenea, să aibă posibilitatea de a recurge la mecanisme de soluționare extrajudiciară a litigiilor;
- Dreptul de a fi notificat și dreptul de a emite o contra-notificare de către un utilizator înainte de luarea unei decizii de eliminare a conținutului sunt limitate sau anulate numai în cazul în care:
 - (a) intermediarii online se află sub incidența unei obligații legale naționale care impune ca serviciile de intermediere online să înceteze furnizarea tuturor serviciilor lor de intermediere online către un anumit utilizator, într-un mod care nu le permite acestor furnizori să respecte mecanismul de notificare și de acțiune respectiv; sau,
 - (b) notificarea sau contra-notificarea ar împiedica o anchetă penală în curs care cere ca decizia de suspendare sau de eliminare a accesului la conținut să rămână secretă.

Mărti, 20 octombrie 2020

- Normele prevăzute la articolul 17 din Directiva privind comerțul electronic ar trebui revizuite pentru a garanta instituirea unor mecanisme independente de soluționare extrajudiciară a litigiilor care să fie puse la dispoziția utilizatorilor în caz de litigiu cu privire la blocarea accesului la lucrări sau alte materiale încărcate de aceștia sau la eliminarea lor;
- Mecanismul de soluționare extrajudiciară a litigiilor ar trebui să respecte anumite standarde, în special în ceea ce privește echitatea, independența, imparțialitatea, transparența și eficacitatea procedurală; astfel de mecanisme trebuie să permită soluționarea imparțială a litigiilor și nu privează utilizatorul de protecția juridică conferită de dreptul intern, fără a aduce atingere drepturilor utilizatorilor de a recurge la căi de atac eficiente;
- În cazul în care căile de atac și contra-notificarea au stabilit că activitatea sau informațiile notificate nu sunt ilegale, intermediarul online ar trebui să restabilească fără întârziere nejustificată conținutul care a fost eliminat sau suspendat, ori să permită reîncărcarea sa de către utilizator;
- În cazul în care emit, contestă sau primesc o notificare, toate părțile interesate ar trebui să fie informate atât despre posibilitatea de a recurge la un mecanism alternativ de soluționare a litigiilor, cât și despre dreptul de a recurge la o instanță națională competentă;
- Mecanismele de soluționare extrajudiciară a litigiilor nu ar trebui să afecteze în niciun fel drepturile părților implicate de a iniția proceduri judiciare.

3. Transparența mecanismului de notificare și de acțiune

Mecanismele de notificare și de acțiune ar trebui să fie transparente și disponibile publicului; pentru aceasta, intermediarii online ar trebui să aibă obligația de a publica rapoarte anuale, care ar trebui să fie standardizate și să conțină informații privind:

- numărul tuturor notificărilor primite în cadrul mecanismului de notificare și acțiune și tipurile de conținut aferente;
- timpul mediu de răspuns pentru fiecare tip de conținut;
- numărul de eliminări eronate;
- tipul de entități care au emis notificările (persoane fizice, organizații, corporații, notificatori de încredere etc.) și numărul total de notificări;
- informații privind natura ilegală a conținutului sau tipul de încălcare pentru care a fost eliminat;
- numărul deciziilor contestate primite de intermediarii online și modul în care au fost tratate;
- descrierea modelului de moderare a conținutului aplicat de intermediarul care găzduiește, precum și a oricăror instrumente automatizate, inclusiv informații relevante cu privire la logica utilizată;
- măsurile pe care le adoptă cu privire la contravenienții recurenți pentru a se asigura că acestea sunt eficace în combaterea acestui comportament sistemic abuziv.

Obligația de a publica acest raport și gradul de detaliere al acestuia ar trebui să țină cont de dimensiunea intermediarilor online și de scara la care operează, precum și de cât de limitate sau nu sunt resursele și expertiza de care dispun. Microîntreprinderile și întreprinderile nou-înființate ar trebui să aibă obligația de a actualiza acest raport numai în cazul unor schimbări semnificative de la un an la altul.

Intermediarii online ar trebui, de asemenea, să publice informații despre procedurile și termenele lor limită pentru intervenția părților interesate, precum perioada de timp acordată utilizatorului care a încărcat conținutul ca să răspundă cu o contra-notificare, momentul la care intermediarul va informa ambele părți despre rezultatul procedurii și termenul pentru contestarea deciziei prin diferite căi de atac.

4. Dispozițiile privind „sfera de siguranță” de la articolele 12, 13 și 14 din Directiva privind comerțul electronic

ALSD ar trebui să protejeze și să susțină actualele exonerări limitate de răspundere pentru furnizorii de servicii ale societății informaționale (intermediari online) prevăzute la articolele 12, 13 și 14 din Directiva privind comerțul electronic.

Marți, 20 octombrie 2020

5. Gazdele active și pasive

ALSD ar trebui să își mențină derogările acordate intermediarilor care joacă un rol neutru și pasiv și să abordeze lipsa de securitate juridică în ceea ce privește conceptul de „rol activ”, codificând jurisprudența Curții în această chestiune. De asemenea, ar trebui clarificat faptul că furnizorii de servicii de găzduire joacă un rol activ atunci când creează conținut sau contribuie într-o oarecare măsură la ilegalitatea conținutului sau atunci când, în opinia utilizatorului sau consumatorului mediu, adoptă conținut de la terți ca fiind conținut propriu.

Ar trebui să se asigure că măsurile voluntare adoptate de intermediarii online pentru a aborda conținutul ilegal nu ar trebui să determine considerarea lor ca având un rol activ, exclusiv pe baza măsurilor respective. Cu toate acestea, adoptarea unor astfel de măsuri ar trebui să fie însoțită de garanții adecvate, iar practicile de moderare a conținutului ar trebui să fie echitabile, accesibile, nediscriminatorii și transparente.

ALSD ar trebui să mențină exonerările de răspundere pentru servicii de fundal („back-end”) și de infrastructură care nu reprezintă părți în cadrul relațiilor contractuale dintre intermediarii online și clienții lor, și care nu fac decât să pună în aplicare deciziile luate de intermediarii online sau de clienții acestora.

6. Interzicerea monitorizării generale – articolul 15 din Directiva privind comerțul electronic

ALSD ar trebui să mențină interdicția generală de monitorizare prevăzută la articolul 15 din Directiva privind comerțul electronic. Intermediarii online nu ar trebui să facă obiectul unor obligații generale de monitorizare.

VI. PIEȚELE ONLINE

ALSD ar trebui să propună noi norme specifice pentru piețele online în privința vânzării online, a promovării sau a furnizării de produse și servicii către consumatori.

Noile norme ar trebui:

- să fie coerente și complementare în raport cu reforma Directivei privind siguranța generală a produselor;
- să acopere toate entitățile care oferă și asigură servicii și/sau produse consumatorilor din Uniune, inclusiv dacă sunt stabilite în afara Uniunii;
- să facă distincția între piețele online și alte tipuri de furnizori de servicii, inclusiv alte activități de intermediere auxiliare în cadrul aceleiași activități a societății; dacă unul dintre serviciile furnizate de o societate îndeplinește criteriile necesare pentru a fi considerat o piață, normele ar trebui să se aplice întru totul acelei părți a activității, indiferent de organizarea internă a societății respective;
- să se asigure că piețele online specifică din ce țară sunt vândute produsele sau furnizate serviciile, indiferent dacă sunt furnizate sau vândute de piața respectivă, de o parte terță sau de un vânzător stabilit în interiorul sau în afara Uniunii;
- să se asigure că piețele online elimină rapid informațiile înșelătoare cunoscute, comunicate de furnizor, inclusiv garanțiile înșelătoare implicite și declarațiile făcute de furnizor;
- să garanteze că piețele online, care oferă servicii profesionale, precizează când o profesie este reglementată în sensul Directivei 2005/36/CE, pentru a permite consumatorilor să facă o alegere în cunoștință de cauză și să verifice, dacă este necesar, la autoritatea competentă relevantă dacă un profesionist îndeplinește cerințele pentru o anumită calificare profesională;
- să garanteze că piețele online sunt transparente și responsabile și cooperează cu autoritățile competente ale statelor membre pentru a identifica cazurile în care există riscuri grave privind produse periculoase și pentru a le avertiza de îndată ce iau cunoștință de existența unor astfel de produse pe platformele lor;
- să garanteze că piețele online consultă Sistemul de alertă rapidă pentru produse nealimentare periculoase al Uniunii (RAPEX) și efectuează controale aleatorii cu privire la produsele retrase și periculoase și, ori de câte ori este posibil, să ia măsurile adecvate în ceea ce privește produsele în cauză;

Marti, 20 octombrie 2020

- să garanteze că în momentul în care anumite produse sunt identificate ca nesigure și/sau contrafăcute de către sistemele de alertă rapidă ale Uniunii, de către autoritățile naționale de supraveghere a pieței, de către autoritățile vamale sau de către autoritățile de protecție a consumatorilor, ar trebui să fie obligatorie scoaterea lor de pe piață cu promptitudine și în termen de maxim două zile lucrătoare de la primirea notificării;
- să garanteze că piețele online informează consumatorii de îndată ce un produs pe care l-au achiziționat a fost eliminat de pe platforma lor ca urmare a notificării cu privire la nerespectarea de către acesta a normelor Uniunii privind siguranța produselor și protecția consumatorilor; de asemenea, piețele online ar trebui să informeze consumatorii cu privire la orice problemă de siguranță și la orice acțiune necesară pentru a se asigura că retragerile se realizează efectiv;
- să garanteze că piețele online instituie măsuri de contracarare a contraveniențelor care oferă produse periculoase, în cooperare cu autoritățile, în conformitate cu Regulamentul privind platformele pentru întreprinderi, și să adopte măsuri menite să prevină reapariția unui produs periculos, care fusese deja eliminat;
- să evalueze opțiunea de a cere furnizorilor stabiliți într-o țară terță să-și deschidă o sucursală în Uniune sau să desemneze un reprezentant legal, stabilit în Uniune, care poate fi tras la răspundere pentru vânzarea către consumatorii europeni a unor produse sau servicii care nu respectă normele de siguranță ale Uniunii;
- să abordeze chestiunea răspunderii piețelor online în cazul prejudiciilor aduse consumatorilor și al lipsei de măsuri adecvate pentru a elimina produsele ilegale, după ce au luat cunoștință de existența unor astfel de produse ilegale;
- să abordeze chestiunea răspunderii piețelor online atunci când aceste platforme au o influență predominantă asupra furnizorilor și a unor elemente esențiale ale tranzacțiilor economice, cum ar fi mijloacele de plată, prețurile, condițiile implicite sau conduita, urmărind facilitarea vânzării de bunuri către consumatorii de pe piața Uniunii și nu există niciun producător, importator sau distribuitor stabilit în Uniune care poate fi considerat răspunzător;
- să abordeze chestiunea răspunderii piețelor online în cazul în care piața online nu a informat consumatorii că un terț este furnizorul efectiv al bunurilor sau serviciilor, atribuind astfel pieței răspunderea contractuală față de consumator; răspunderea ar trebui luată în considerare și în cazul în care piața furnizează cu bună știință informații înșelătoare;
- să garanteze că piețele online au dreptul să recurgă la căi de atac împotriva unui furnizor sau producător responsabil;
- să exploreze posibilitatea de a extinde angajamentul asumat de unii comercianți cu amănuntul din sectorul comerțului electronic și de Comisie de a elimina mai rapid produsele periculoase sau contrafăcute din vânzare, în cadrul sistemelor de angajament voluntar „angajamentul privind siguranța produselor” și „memorandumul de înțelegere privind vânzarea prin internet a mărfurilor contrafăcute”, și să indice care dintre aceste angajamente ar putea deveni obligatorii.

VII. REGLEMENTAREA EX ANTE A OPERATORILOR DE IMPORTANȚĂ SISTEMICĂ

ALSD ar trebui să propună un instrument separat nou pentru a garanta că rolul sistemic al anumitor platforme online nu va pune în pericol piața internă prin excluderea neloială a noilor operatori inovatori, inclusiv a IMM-urilor, a antreprenorilor și a întreprinderilor nou-înființate, cu consecința reducerii posibilității de alegere a consumatorilor.

În acest scop, ALSD ar trebui:

- să instituie un mecanism *ex ante* pentru a împiedica (și nu doar a remedia) disfuncționalitățile pieței cauzate de „operatorii de importanță sistemică” în mediul digital, pe baza Regulamentului privind platformele pentru întreprinderi; acest mecanism ar trebui să permită autorităților de reglementare să impună operatorilor de importanță sistemică măsuri de corecție pentru a remedia disfuncționalitățile pieței, fără a încălca normele în materie de concurență;
- să abilitaze autoritățile de reglementare să impună măsuri de corecție proporționale și bine definite companiilor identificate drept „operatori de importanță sistemică”, pe baza criteriilor stabilite în ALSD și a unei liste închise cu acțiunile pozitive și negative pe care societățile respective trebuie să le respecte și/sau în care le este interzis să se angajeze; în evaluarea impactului, Comisia ar trebui să efectueze o analiză detaliată a diferitelor probleme observate, până în prezent, pe piață, cum ar fi:

Marți, 20 octombrie 2020

- lipsa de interoperabilitate și de instrumente, date, expertiză și resurse adecvate utilizate de operatorii de importanță sistemică pentru a permite consumatorilor să treacă de la o platformă digitală sau de la un ecosistem de internet la altul, să se conecteze la acestea sau să interacționeze cu ele;
- afișarea preferențială sistematică, care permite operatorilor de importanță sistemică să asigure propriilor servicii în aval o vizibilitate mai bună;
- analiza înfășurării datelor utilizată pentru a extinde puterea de piață de pe o piață la piețele adiacente, având ca efect autofavorizarea propriilor produse și servicii și practicile care vizează blocarea consumatorilor;
- practica larg răspândită de a interzice utilizatorilor comerciali terți să îi orienteze pe consumatori către propriul lor site, prin impunerea unor clauze contractuale;
- lipsa de transparență a sistemelor de recomandări utilizate de operatorii de importanță sistemică, inclusiv a normelor și criteriilor de funcționare a unor astfel de sisteme;
- să garanteze că operatorii de importanță sistemică au posibilitatea de a demonstra că respectivul comportament este justificat;
- să clarifice faptul că trebuie impuse tuturor „operatorilor de importanță sistemică” anumite măsuri de corecție regulamentare, precum obligațiile de transparență în felul în care-și desfășoară activitatea, în special în modul de colectare și utilizare a datelor, și interdicția ca „operatorii de importanță sistemică” să adopte orice fel de practici menite să îngreuneze pentru consumatori schimbarea sau utilizarea de servicii de la diverși furnizori sau alte forme de discriminare nejustificată, care exclud sau dezavantajează alte întreprinderi;
- să abileze autoritățile de reglementare să adopte măsuri provizorii și să impună sancțiuni „operatorilor de importanță sistemică” care nu respectă diferitele obligații de reglementare ce le sunt impuse;
- să rezerve Comisiei competența de a decide în mod definitiv dacă un furnizor de servicii ale societății informaționale este un „operator de importanță sistemică” pe baza condițiilor stabilite în mecanismul *ex-ante*;
- să permită utilizatorilor „operatorilor de importanță sistemică” să fie informați, să se dezactiveze și să poată controla și decide în mod efectiv ce tip de conținut doresc să vadă; utilizatorii ar trebui, de asemenea, să fie informați în mod corespunzător cu privire la toate motivele pentru care li se propune conținut specific;
- să se asigure că drepturile, obligațiile și principiile RGPD – printre care reducerea la minimum a datelor, limitarea scopului, protecția datelor începând cu momentul conceperii și în mod implicit, temeiul juridic pentru prelucrare – sunt respectate;
- să asigure niveluri adecvate de interoperabilitate care să le impună „operatorilor de importanță sistemică” să utilizeze în comun instrumentele, datele, expertiza și resursele adecvate utilizate pentru a limita riscurile de blocare a utilizatorilor și consumatorilor, precum și legarea artificială a utilizatorilor de un operator de importanță sistemică, fără să aibă posibilitatea sau stimulente reale de a trece la alte platforme digitale sau ecosisteme de internet; ca parte a acestor măsuri, Comisia ar trebui să exploreze diferite tehnologii și diferite standarde și protocoale deschise, inclusiv posibilitatea unei interfețe mecanice (interfață de programare a aplicațiilor) care să permită utilizatorilor unor platforme concurente să ajungă pe platforma sistemică și să facă schimb de informații cu aceasta; operatorii de importanță sistemică nu pot utiliza în scopuri comerciale niciuna dintre datele primite de la terți în cursul activităților de interoperabilitate în alte scopuri decât cele care permit desfășurarea acestor activități; obligațiile în materie de interoperabilitate nu ar trebui să limiteze, să împiedice sau să întârzie capacitatea intermediarilor de a corecta vulnerabilitățile;
- să garanteze că noul mecanism *ex ante* nu aduce atingere aplicării normelor în materie de concurență, inclusiv în ce privește autofavorizarea și integrarea verticală globală, și să garanteze că ambele instrumente de politică sunt complet independente.

Mărti, 20 octombrie 2020

VIII. SUPRAVEGHEREA, COOPERAREA ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII LEGII

ALSD ar trebui să îmbunătățească supravegherea și aplicarea normelor existente și să consolideze clauza privind piața internă ca element esențial al pieței unice digitale, completând-o cu un nou mecanism de cooperare, menit să îmbunătățească schimbul de informații, cooperarea și încrederea reciprocă și, la cerere, asistența reciprocă între statele membre, în special între autoritățile din țara de origine în care este stabilit prestatorul de servicii și autoritățile din țara gazdă în care își oferă serviciile.

Comisia ar trebui să realizeze o evaluare aprofundată a impactului pentru a evalua cel mai adecvat model de supraveghere și de aplicare a dispozițiilor referitoare la ALSD, respectând, în același timp, principiile subsidiarității și proporționalității.

În evaluarea sa de impact, Comisia ar trebui să analizeze modelele existente, precum Rețeaua de cooperare pentru protecția consumatorilor (CPC), Grupul autorităților europene de reglementare pentru serviciile mass-media audiovizuale (ERGA), Comitetul european pentru protecția datelor (CEPD) și Rețeaua europeană în domeniul concurenței (REC) și să ia în considerare adoptarea unui sistem hibrid de supraveghere.

Acest sistem de supraveghere hibrid, bazat pe coordonarea UE în cooperare cu o rețea de autorități naționale, ar trebui să îmbunătățească monitorizarea și punerea în aplicare a ALSD, să asigure respectarea normelor, inclusiv să asigure aplicarea amenzilor regulamentare, a altor sancțiuni sau măsuri și ar trebui să poată efectua audituri ale intermediarilor și platformelor. De asemenea, ar trebui să soluționeze, atunci când este necesar, litigiile transfrontaliere dintre autoritățile naționale, să abordeze chestiuni transfrontaliere complexe, să ofere consiliere și orientări și să aprobe coduri și decizii la nivelul Uniunii și, împreună cu autoritățile naționale, ar trebui să fie în măsură să lanseze inițiative și investigații privind chestiuni transfrontaliere. Supravegherea finală a obligațiilor statelor membre ar trebui să fie în competența Comisiei.

Comisia ar trebui să raporteze Parlamentului European și Consiliului și, împreună cu autoritățile naționale, să țină la zi un „tablou de bord al platformelor” public, cu informații pertinente privind respectarea ALSD. Comisia ar trebui să înlesnească și să sprijine crearea și întreținerea unui registru european de cercetare care să faciliteze schimbul de date cu instituții publice, cercetători, ONG-uri și universități în scopuri de cercetare.

ALSD ar trebui, de asemenea, să introducă, la articolul 16 din Directiva privind comerțul electronic, noi elemente de asigurare a respectării normelor în ceea ce privește autoreglementarea.
